

El problema no és el Real Madrid, sinó el que representa en aquests moments

MARTÍ PERARNAU Periodista

EL 9

ESPORTIU DE CATALUNYA

0,50 EUROS

FUTBOL LA FINAL DE COPA

El Dépor contra la història blanca

> EL REAL MADRID DÓNA PER FET QUE GUANYARÀ LA COPA AL BERNABEU I ELS GALLECS NO VOLEN SER UNS CONVIDATS

ESPANYOL

El futur té setze anys

> JONATHAN SORIANO S'ENTRENA AMB EL PRIMER EQUIP

BARÇA

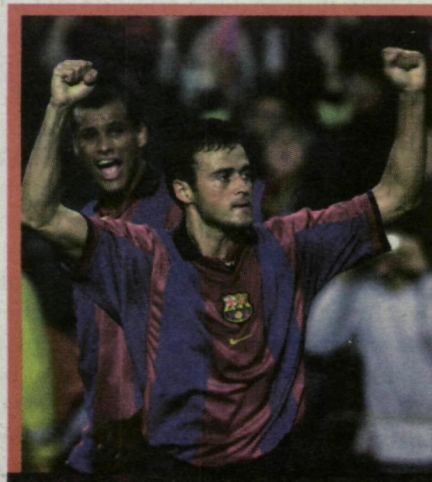
També vol amor

«No em sento valorat»

Rivaldo s'instal·la en la queixa i diu que no sap què ha de fer perquè el Camp Nou no el xiuli

ADULADOR I OPTIMISTA

➤ El brasiler considera Rexach un gran entrenador i dóna per guanyats dos títols

LA RESPOSTA DE LUIS ENRIQUE

«Està més valorat per l'afició del que ell es pensa»

Rivaldo no se

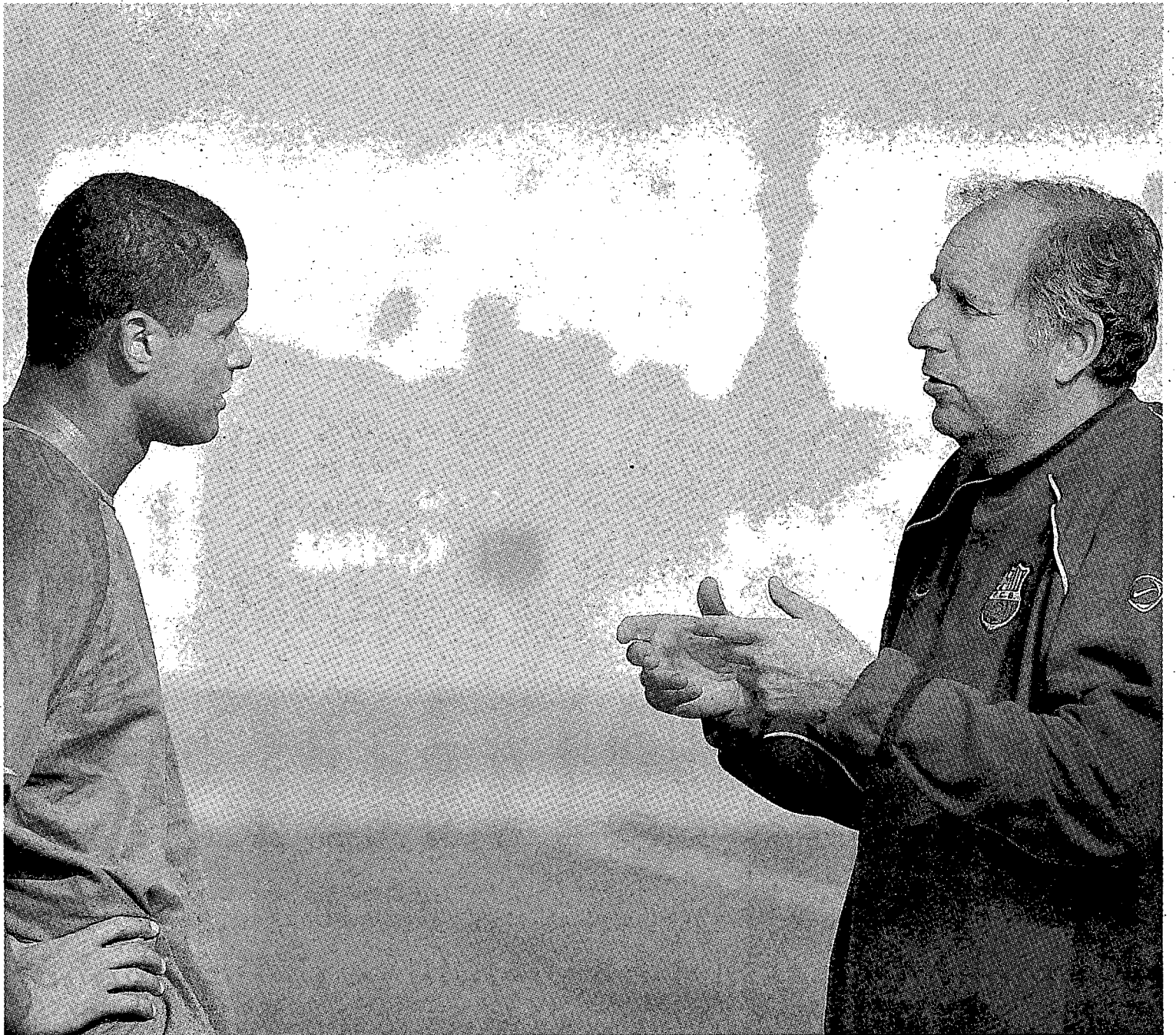
► El brasiler diu que ja no sap què ha de fer perquè els aficionats del Barça el deixin de xiular

► Segons el davanter, cap dirigent del club li ha comunicat que el vulguin renovar

► Ell no es vol pronunciar i prefereix esperar per decidir el seu futur

► Rivaldo va fer una defensa aferrissada de Carles Rexach, a qui considera un gran entrenador

► Està segur de poder superar amb èxit els propers partits i guanyar dos títols

Rivaldo va fer ahir una aferrissada defensa de Carles Rexach. / EFE

FERRAN CORREAS
Barcelona

Han passat moltes coses al Barcelona des del dia 4 de gener. L'equip ha tingut bons resultats, altres de dolents i ha hagut de suportar rumors i notícies de tot tipus. Rivaldo, però, havia optat per no opinar de tot això. El brasiler, però, va decidir ahir trencar el seu silenci, que durava des d'aquell 4 de gener i ho va fer, com quasi sempre, sense mossegar-se la llengua. Rivaldo, amb un discurs que no és nou, va dir que no se sent prou valorat pels aficionats blaugrana: «No em valoren tot el que voldria. He jugat molts partits infiltrat i ho he donat tot per aquest equip,

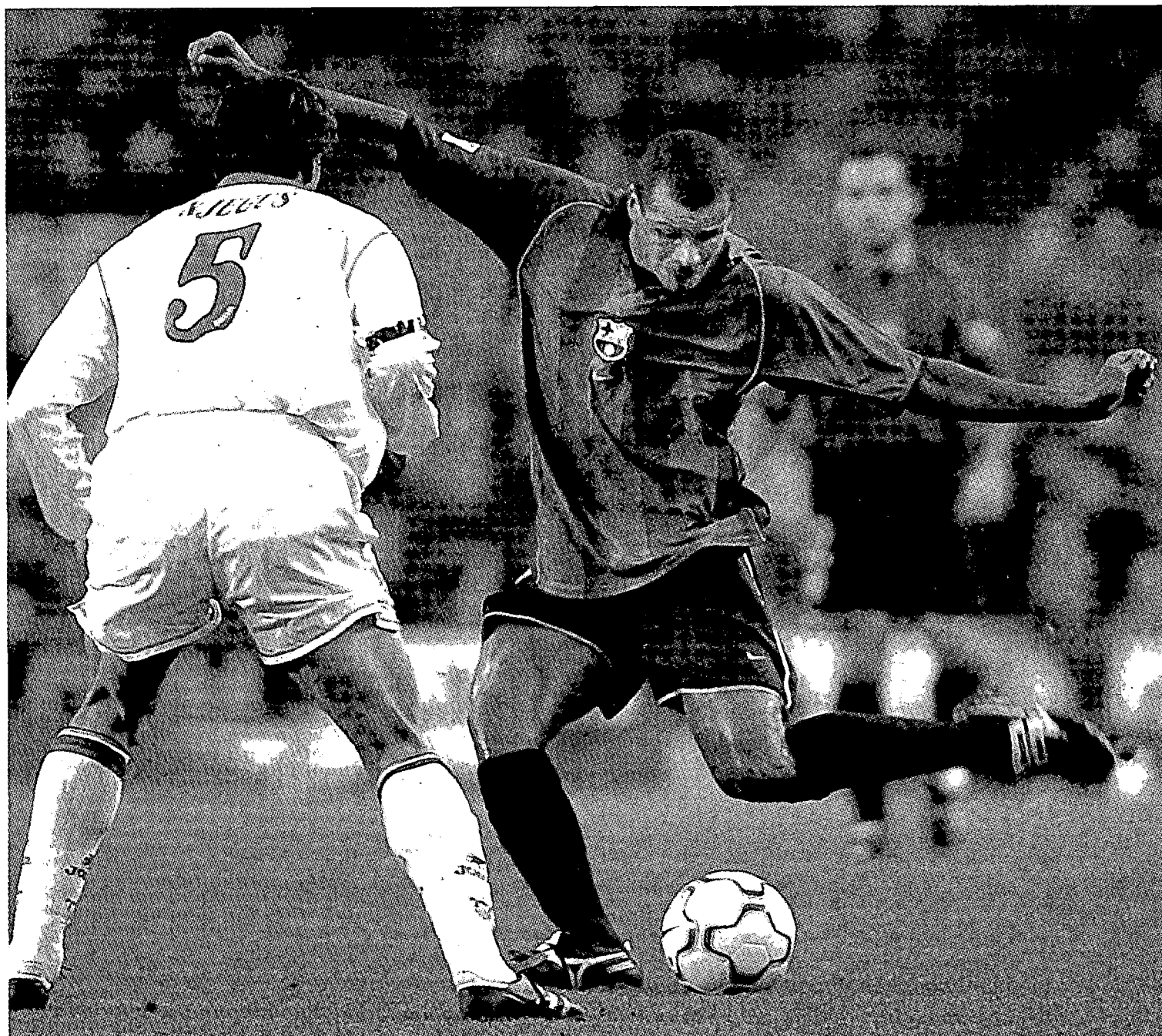
però em continuen xiulant. La veritat és que ja no sé què he de fer perquè se'm valori més.» Potser aquest sentiment fa que Rivaldo, que finalitza el seu contracte amb el Barcelona el 30 de juny del 2003, no hagi decidit encara el seu futur: «No és el moment de parlar de la meua renovació. Ara només em vull centrar en els partits que vénen i ja hi haurà temps per parlar més endavant.» El brasiler sí que va deixar clar que ningú del club ha parlat amb ell per tal de renovar-lo, tot i que el president, Joan Gaspart, va declarar fa unes setmanes que el club tenia la intenció de renovar el brasiler: «He sentit el president i altres directius per la televisió i ho he llegit a la premsa, però

ningú del club s'ha posat en contacte amb mi.»

Defensa Rexach. Rivaldo també va fer davant els mitjans de comunicació una defensa aferrissada del seu entrenador: «Carles Rexach és un gran entrenador. Sempre ha fet el millor per aquest club. M'agradaria demanar més respecte a Rexach. Ho ha donat tot per al Barcelona primer com a jugador i després com a entrenador, i fins i tot algunes vegades ha substituït altres tècnics en situacions difícils i crec que la gent no és justa amb ell.» El brasiler ha culpats la premsa del setge que s'està fent cap a l'actual entrenador del Barcelona: «No trobo lògic que cada dia

s'estigui buscant un substitut per a Rexach. El que passa és que s'ha de parlar d'alguna cosa i omplir planes. Aquí sempre passa el mateix. Encara que vingués un altre entrenador passaria el mateix. Aquí no pots perdre dos partits. Sempre hi ha pressió i estem obligats els 38 partits de lliga.» El davanter brasiler ha continuat defensant Rexach dient que no creu que les derrotes que ha patit l'equip siguin culpa de l'entrenador: «Els partits mai es perden per culpa dels plantejaments que hagi fet el tècnic. Som els jugadors els que guanyem o perdem els partits.» Per Rivaldo, el Barça no va sortir a empatar els partits de València i Roma: «Aquests dos

sent valorat

El brasiler diu que ha tingut un any dolent per culpa de les lesions, però espera estar al cent per cent aquest final de temporada. / EFE

partits van ser plantejats, per exemple, igual que el que vam jugar a Tenerife i que vam guanyar per zero a sis. En tots tres vam sortir a guanyar, tot i que sí que és cert que a Roma ens anava bé l'empat. El que passa és que quan perds és més fàcil dir que vam sortir a empatar.» El brasiler va lloar també el seu company Saviola, encara que no va voler valorar si ha de ser titular quan el Barça juga lluny del Camp Nou: «Saviola està jugant molt bé a casa. A fora no està jugant tant i quan ho ha fet no ha tingut gaire sort amb el gol, però és un gran jugador. Té grans qualitats i estic segur que serà un crack, però la decisió final sobre si ha de jugar més o no fora de casa la té l'entrena-

dor i crec que no hem de pressionar Rexach. A mi, particularment, m'és igual jugar o no amb el trident; el que hem de fer és guanyar.»

Els dos títols. Guanyar els propers partits obsessiona Rivaldo, que té molta confiança a assolir encara els dos títols pels quals està lluitant el Barcelona, la lliga i la lliga deampions: «Som quarts a la lliga i segons en el nostre grup de la lliga deampions. Crec sincerament que podem guanyar els dos títols, però per això necessitem guanyar els tres propers partits. Tenim per davant una setmana clau i l'hem de superar amb victòries contra el Betis, el Liverpool i el Real Madrid. Jo

tinc molta confiança en aquests tres partits i espero que la resta de companys tinguin la mateixa confiança que jo.» Per tal d'aconseguir aquests triomfs Rivaldo considera fonamental l'ajuda del públic, sobretot en els partits que es jugaran al Camp Nou contra el Liverpool i el Madrid: «Els aficionats moltes vegades es deixen portar pel que veuen per la televisió i llegeixen als diaris. Últimament han vist que Rivaldo no està bé o que l'entrenador ha de canviar de porter. Per això després passa el que passa al camp i Reina i jo rebem xiulets. Ara vull demanar als aficionats que estiguin amb l'equip perquè sense el seu suport no podem gua-

nyar els propers partits i tampoc els dos títols que encara estem disputant.» El brasiler, per últim, també va explicar per què va deixar llançar diumenge passat contra el Màlaga els penals a Kluyvert: «És bo per a Kluyvert i també per al Barcelona que l'holandès sigui el millor goleador de la lliga. Si a Sevilla, contra el Liverpool o el Madrid hi ha un penal suposo que el llançarà ell perquè és un gran jugador i no tindrà cap tipus de pressió, però si no ho vol fer, jo no tindrè cap problema a fer-ho». Rivaldo, que havia criticat que la selecció del Brasil jugués un partit amistós contra Catalunya, no va voler parlar del matx que es disputarà el 18 de maig.

Vol que el Deportivo guanyi avui la final de copa

Rivaldo va parlar també de la final de copa que es juga avui al Santiago Bernabeu i que disputen el Real Madrid i el Deportivo. El brasiler ho va tenir molt clar a l'hora de donar un favorit: «Tot està preparat perquè el partit es converteixi en una festa blanca. El Real Madrid té avantatge perquè juga a casa, però el Deportivo segur que està disposat a frustrar tota aquesta festa. Jo, particularment, vull que aquesta final la guanyi el Deportivo perquè tinc molts amics en aquest equip. També els tinc al Real Madrid, però jo tinc una estima especial pel Deportivo, ja que és l'equip que em va obrir les portes del futbol europeu. També crec que el triomf del Deportivo és bo per al Barcelona. No perquè ens afecti perquè nosaltres ja no participem en aquesta competició, però sí perquè sempre que perd el Real Madrid els nostres aficionats tenen una alegria.» A banda de la final de copa, Rivaldo va tractar sobre altres temes d'actualitat, com el debat obert al Brasil en relació a si l'exblaugrana Romário ha de ser convocat per Luiz Felipe Scolari per al mundial que es disputarà a partir del proper mes de maig al Japó i Corea del Sud: «Romário és un dels millors jugadors del món. Scolari, en aquests últims partits, està convocant futbolistes que juguen al Brasil per tal de fer proves. És veritat que Romário juga al Brasil, però no crec que l'hagi de convocar perquè ell no ha de demostrar res. Tothom ja sap que és capaç de fer Romário. Jo espero que finalment Romário vagi al mundial. Vull jugar amb ell.»

Luis Enrique: «Dissabte només serveix guanyar»

► Per l'asturià el Barça no pot fallar més, però ha de millorar molt fora de casa

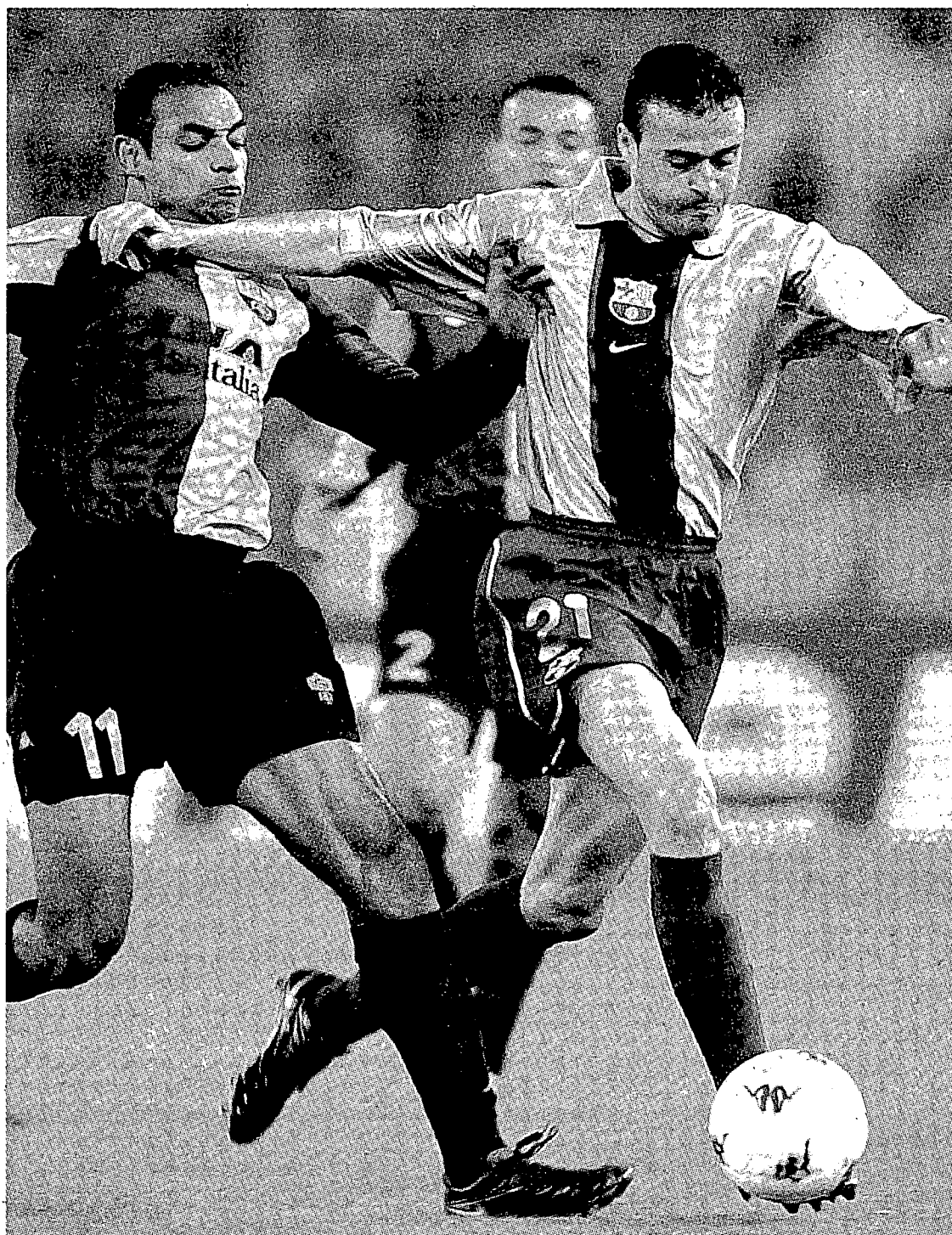
► Discrepa sobre Rivaldo i creu que el brasiler sí que és valorat pels aficionats

► No va donar un favorit per a la final de copa i espera que els dos equips es cansin

FERRAN CORREAS
Barcelona

Totalment recuperat de la seva lesió, Luis Enrique s'ha convertit en un dels millors reforços del Barcelona per aquesta recta final de temporada. L'asturià veu com a clau en les aspiracions del Barça per guanyar la lliga el partit de dissabte contra el Betis: «Entrem a la part final de la temporada i és ara quan s'ha de veure cap a on anem. En aquest sentit, el partit de dissabte serà clau. Juguem contra un rival directe i només ens serveix la victòria perquè ja no podem cometre més errades. Quan lluites només contra un equip pots fer alguna errada, però quan ho fas contra tants, no, perquè tots no fallaran.» Luis Enrique també ha volgut fer un toc d'atenció als seus companys per tal d'aconseguir per fi un bon resultat lluny del Camp Nou: «Els resultats fora de casa no ens estan acompanyant. Deu ser perquè no estem fent bé les coses. Hem de millorar en tots els aspectes. Per guanyar hem de ser molt més contundents. Els grans equips, quan estan obligats a guanyar, guanyen i nosaltres ho hem de fer encara que sigui injustament.» L'asturià creu que el problema no és de l'entrenador: «Som els jugadors els que guanyem els partits. Els tècnics no els guanyen amb els seus plantejaments. Som nosaltres els que ho fem amb la nostra actitud.»

Rivaldo. El blaugrana va parlar també del brasiler Rivaldo, que moments abans havia dit no sentir-se prou valorat per l'afició del Barcelona: «Jo crec que Rivaldo sí que és estimat. Estic segur que si es fes una enquesta això quedaria certificat. Rivaldo està més valorat per l'afició del que ell es pensa. Ara,

Luis Enrique espera que el Barça guanyi els tres punts dissabte contra el Betis. / EFE

si ell no ho pensa així, malament, ja que el necessitem al cent per cent. La veritat és que és una pena que el xiulin perquè és un gran futbolista, un jugador d'equip i una magnífica persona.» Luis Enrique tam-

bé va donar la seva opinió sobre la final de copa: «Espero que tots dos es cansin per al partit de dissabte. Si em pregunteu pel meu favorit, no ho diré.» L'asturià va indicar que el Real Madrid, el seu exequip,

no l'ha convidat per commemorar el seu centenari: «A mi no m'ha arribat cap invitació. Suposo que el problema deu ser que recentment he canviat de domicili i no ho deuen saber.»

Entrenament sota la pluja i amb moltes absències

La pluja va fer que el Barcelona canviés ahir el seu lloc habitual d'entrenament. Per tal de no fer malbé la gespa del camp de la Masia, els blaugrana es van entrenar en un dels camps annexos de gespa artificial del Miniestadi amb absències destacades. No hi van ser presents els lesionats Andersson, Sergi i Dani ni tampoc Gabri, Christianval, Cocu i Frank de Boer. Gabri, que va ser baixa contra el Màlaga, continua amb amigdalitis, encara que li ha baixat la febre i es reincorporarà els propers dies al grup. Christianval, que tampoc va jugar diumenge, ha millorat molt de la inflamació que pateix al tendó d'Aquil·les del peu dret i demà es valorarà la seva tornada a l'equip. Cocu i Frank de Boer, per la seva banda, van fer ahir tractament i no tindran problemes per jugar a Sevilla. El migcampista té una contractura als isquiotibials de la cuixa esquerra, mentre el defensa, que va fer bany i massatge, va descansar perquè fa dies que arrossega diverses molèsties musculars a causa d'una sobrecàrrega. Puyol, que només va fer la meitat de l'entrenament, està seguint un tractament antiinflamatori per tal que superi la contractura muscular que té a la zona lumbar.

Bonano, al mundial

► El blaugrana serà un dels tres porters que triarà Marcelo Bielsa

► Haurà de lluitar per ser titular amb Saja i Cavallero o Burgos

TONI PADILLA
Barcelona

A l'Argentina ho donen per fet: Bonano anirà al Mundial del Japó i Corea del Sud. Les afirmacions de la premsa argentina ja han col·locat coll avall de l'afició albiceleste que el porter del Barcelona serà un dels tres homes escollits pel seleccionador Marcelo Bielsa per defensar la porteria de la selecció. El fet que Bonano fos convocat per a l'amistós que ara fa tres setmanes l'Argentina va jugar contra el País de Gal·les a Cardiff va ser del tot simptomàtic de la confiança que l'exentrenador de l'Espanyol té en el porter del Barça, ja que va comptar amb ell tot i no ser titular des de feia més d'un mes a l'equip blaugrana. Bonano continua sense jugar amb Rexach, però el seu nom es manté en pràcticament totes les travesses d'un dels debats

oberts que té hores d'ara el futbol argentí: qui defensarà la porteria al mundial. Pablo Cavallero i Germán Burgos van ser els que ho van fer en la fase de classificació, però no tenen garantit el viatge a terres asiàtiques. El porter del Celta no ha acabat de convèncer mai del tot ni Bielsa ni un ampli sector de l'afició, i el de l'Atlético de Madrid Germán Burgos té, pel seu excèntric estil, tants defensors com detractors. El pròxim amistós que l'Argentina ha de jugar contra el Camerun s'endevina com a clau per desfer un enigma que implica també un quart nom, el porter del San Lorenzo de Almagro Sebastián Saja. De fet, va ser aquest qui va relegar Bonano a la suplència en el partit del 14 de febrer a Cardiff. En aquest partit també va actuar Javier Saviola, un altre blaugrana que, tot i no ser fix per a Rexach, guanya punts per ser al mundial.

Fa més de dos mesos que Bonano no és a la porteria blaugrana, però Bielsa pensa en ell. / EFE

El rei d'Espanya, en el Barça-Liverpool

EL 9
Barcelona

La casa reial espanyola ha informat el Futbol Club Barcelona de la intenció de Joan Carles I de veure des de la llotja del Camp Nou el partit de la lliga de champions que dimecres que ve, 13 de març, jugaran el Barça i el Liverpool. El rei d'Espanya serà aquella nit a Barcelona perquè l'endemà obrirà la cimera de caps d'estat que s'allargarà fins al dissabte 16, dia del Barça-Madrid. Tant el partit amb el Liverpool, que reunirà uns mil delegats polítics europeus a l'estadi, com el del Real Madrid es veuran afectats per les fortíssimes mesures de seguretat que afectaran tota la ciutat, especialment la zona de

la Diagonal. Fins i tot l'equip de Carles Rexach s'aïllarà i passarà cinc dels set dies de la setmana al Montanyà.

Aznar no veurà el Madrid. Qui no aprofitarà la cimera europea de caps d'estat per anar al Camp Nou serà el president del govern espanyol, José María Aznar, que abandonarà Barcelona al migdia del mateix dissabte un cop conclosa l'activitat política. El mateix faran la pràctica totalitat dels altres primers ministres i presidents de governs europeus.

El president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, sí que té intenció de presenciar no només el partit amb el Madrid sinó també el que enfrontarà els blaugrana al Liverpool.

Cada dimecres i cada dissabte.

649

QUE NO SE T'ESCAPI

més de

2.000.000€

La sort al teu costat

118447/384083P

L' hora de volar

► Després del partit contra el Màlaga, Saviola podrà demostrar qui és

► Rexach el posarà de titular al camp del Betis en aquest matx clau

► L'argentí ha marcat onze gols en la lliga, cap d'ells fora del Camp Nou

JOSEP M. PUIG
Barcelona

Dimecres passat, cap a la una de la matinada (dijous, realment). Vol de tornada de l'expedició del FC Barcelona de Roma cap a Barcelona després de la derrota dels blaugrana a l'Olímpic de Roma per golejada (3-0). Rexach, tranquil·lament assegut en una de les primeres butaques de l'avió amb destinació Barcelona. Al voltant, una munió de directius —la majoria del nucli dur, encapçalats per Gaspart, que s'han reunit a la ciutat santa per demanar a la Santa Seu èxits en aquesta tortuosa temporada— amb cara de pocs amics. Entre ells surt el nom del davanter argentí Javier Saviola, i un dels directius comenta que, perdre per perdre, val més jugar amb tota la pólvora sobre el camp. Els directius fan pinya i dialoguen amb Rexach, i li fan veure que Saviola ha de jugar sempre, que per això l'han fixat.

Rexach, dòcil. A partir d'aquí la paraula la té Rexach, i sembla clar que des de diumenge ha arribat l' hora de l'enlairament de Saviola. Rexach ja s'ha cansat de rebre pàls per tot arreu, i des que té el convenciment que no continuarà la temporada que ve, farà el que li digui el cor, sense tenir en compte les conseqüències, que podrien ser ara mateix letals. Dissabte, al Ruiz de Lopera, Rexach no el pot privar de la titularitat després d'haver demostrat un alt rendiment a l'Estadi, en què ha marcat onze gols. Saviola ha demostrat que el gol no té secrets per a ell, i una prova d'això és que en la seva primera temporada ja ha perforat onze vegades la porteria de l'equip

rival. Una xifra gens menyspreable i que el situa entre els màxims golejadors del futbol estatal en la seva primera temporada. Prova d'això és que Kluivert, en la seva primera temporada, havia marcat deu gols.

Però l'assignatura pendent de Saviola és marcar un gol a camp contrari. Els onze gols els ha fet al Camp Nou, i encara no ha aconseguit marcar

lluny de l'afició barcelonista. Els números de Saviola a camp contrari no són per llan-

çar coets, però potser gran part d'aquesta sequera golejadora és culpa del tècnic, Carles Rexach. El jugador argentí només ha tingut l'oportunitat de ser titular en cinc dels catorze partits que el Barça ha disputat lluny del Camp Nou. Dels altres

nou enfrontaments, en vuit d'ells va estar convocat —l'única vegada que no va viatjar va ser en el desplaçament a la Corunya— i va intervenir molt poc temps en la majoria d'ells. De fet només ha jugat els 90 minuts en dues ocasions contra la Unió Deportiva Las Palmas i l'Espanyol. Per tant, Saviola té una oportunitat immillorable dissabte contra el Betis, en què serà titular, i esperem que faci el primer gol de la temporada fora de casa.

El davanter Javier Saviola celebra un dels seus gols al Camp Nou aquesta temporada. L'argentí espera repetir aquesta gesta dissabte que ve al vespre al Manuel Ruiz de Lopera contra el Betis. / EFE

Javier Saviola, abans d'iniciar un entrenament al camp de La Masia. / MIKEL LABURU

JUGANT A L'ATAC
PACO MARTÍNEZ

Saviola, nascut amb talent

De vegades el futbol pot complicar l'evolució d'un jugador, per criteris de l'entrenador, pel suposat benefici del grup o per incompatibilitats tàctiques. M'atreveixo a dir que tenim al davant —el temps em donarà o em treurà la raó— un diamant en brut i que el millor aparador per polir-lo és el nostre club, com va succeir en el seu dia amb Ronaldo, Stòitxkov o Guardiola, o un més recent i atípic Puyol, per citar alguns casos.

La intel·ligència en el futbol és propietat de molt pocs jugadors. Néixer amb el talent per concebre i oferir alguna cosa nova tècnicament té la seva dificultat en un petit món futbolístic en què predominen cada cop més l'encotillament tàctic i la potenciació física. No importa l'edat que tingui, perquè les seves qualitats respecte als rivals li permeten tenir la gosadia imprescindi-

ble, sempre que estigui pel mig el seu millor aliat: la pilota. Intentaré detallar les quatre facetes que defineixen Saviola, un jugador que té tots els ingredients per ser un gran del futbol.

FÍSICAMENT. Per la seva morfologia, Saviola em recorda un gran jugador i company com va ser Simonsen. Té desavantatge en el xoc, en els salts i les disputes de la pilota, mostrant-se valent a pesar de la seva teòrica inferioritat. La velocitat amb i sense pilota és la seva millor arma, treient profit en els aspectes tàctics i tècnics. Té bona resistència per suportar els partits i superar esforços prolongats, la seva potència millorarà amb els anys i disposa de moment d'una bona coordinació i equilibri en els moviments.

TÀCTICAMENT. És molt intel·ligent. La seva visió del joc li permet l'anticipació i la

vivacitat per efectuar la rematada a porta. La desmarcada la realitza a gran velocitat, sorprenent el contrari per col·locar-se en disposició de rebre la passada del company. En el contraatac, la seva rapidesa i la seva verticalitat per plantar-se davant de la porteria contrària li permeten acabar moltes jugades en gol. Pel que fa a l'adaptació, ha superat nous sistemes i demarcacions en què ha actuat, evidenciant una major dificultat pel centre. La situació en el terreny de joc li permet una visió perifèrica dels companys, de la pilota i dels contraris. És un noi molt disciplinat tàcticament, encara que això pugui perjudicar les seves qualitats individuals.

TÈCNICAMENT. No és un xutador potent, per la qual cosa és aconsellable que el seu joc es realitzi al caire o a l'interior de l'àrea perquè acostuma més a col·locar la pilota que no pas a trencar-la. Manté una bona visió sobre el porter i la porteria, sabent es-

collir entre el regat a aquest o el xut buscant el pal llarg. Per la seva velocitat és un bon conductor de la pilota, desenvolupant continuats canvis de ritme. No és un jugador egoista. Un punt en contra, però, és que ha de millorar el control, perquè és una de les opcions tècniques més importants en un davanter. A l'Argentina la gespa acostuma a ser més alta i la pilota arriba al peu més lenta, per la qual cosa aquí he pogut observar que li costa amortir la pilota.

PSICOLÒGICAMENT. La seva actitud és atrevida, no s'arrauleix a pesar de ser un jugador de poc pes. Manté una bona concentració i és generós amb l'esforç dels seus companys. Pel que fa a la seva mentalitat, ha demostrat tenir un grau de maduresa molt interessant i la seva actitud l'ajudarà a formar-se i consolidar-se en un equip ple d'internacionals.

Paco Martínez. Exjugador del FC Barcelona.

En la pàgina web del club trien Puyol com el millor del febrer

Barcelona. Els usuaris de www.fcbarcelona.com han escollit Carles Puyol millor jugador del mes de febrer. El lateral ha obtingut 1.018 vots, un 31,2 per cent del total. El segon classificat, Patrick Kluivert, ha estat votat pel 24,2 per cent dels usuaris; Javier Saviola, tercer en l'ordre de preferències, s'ha quedat amb el 18,7 per cent. Aquesta és la segona vegada, aquesta temporada, que els usuaris trien com a jugador del mes Carles Puyol, que al llarg del febrer va marcar de xilena a Tenerife i va donar les assistències de gol a Kluivert contra el Deportivo i el Roma al Camp Nou dintre de la seva línia de progressió. / EL 9

El bètic Ito creu que el Barça és favorit dissabte a Sevilla

Sevilla. Antonio Alvarez Ito es va referir ahir al partit que dissabte jugaran a l'estadi Manuel Ruiz de Lopera de Sevilla el seu equip i el Barcelona. El mig centre bètic va dir: «Per equip, per pressupost i per entitat, el Barça és favorit; però això no és nou, perquè ells i el Real Madrid ho són a qualsevol camp on vagin. L'única cosa que tindrem a favor és que juguem a casa i la nostra afició ens està donant molt suport.» El jugador del Betis creu que la situació en què el seu equip afronta el partit contra el Barça és similar a la que estava fa dues setmanes, contra el Celta: «Estàvem igualats, i el que guanyava se'n anava cap amunt.» / EFE

S'estudia crear una cançó perquè sigui corejada a l'Estadi

Barcelona. Segons ha pogut saber El 9, el Barcelona estudia la possibilitat de crear una cançó que, al marge de l'himne, puguin cantar els aficionats a l'Estadi per animar els jugadors; una cançó que identifiqui tots els seguidors amb el club i també amb Catalunya. El club estudia aquesta possibilitat perquè a les grades de l'Estadi no hi hagi un ambient tan fred durant els partits. Els directius blaugrana han quedat impressionats per les cançons que es canten en altres estadis, com el del Roma, i intentaran tirar endavant aquesta iniciativa. El club pretén escollir una cançó molt coneguda i canviar-ne la lletra adaptant-la al Barça. / EL 9

Premi Café Baviera, de contes sobre el Barça

Barcelona. L'emissora RAC 1, el diari *Mundo Deportivo* i la Fundació del Futbol Club Barcelona convoquen la primera edició del premi literari Café Baviera, de contes que versin, d'una manera directa o indirecta, sobre el Barça. Les narracions poden ser escrites tant en català com en castellà, han de tenir una extensió d'entre 5 i 10 folis i s'han de presentar abans del 23 d'abril. El jurat està format pels crítics literaris Jordi Puntí i Francesc Garriga, el vicepresident de la Fundació del Barça Félix Millet, el director de *Mundo Deportivo*, Santi Nolla, i el director del programa *Café Baviera*, Xavier Bosch. / EL 9

Cruyff no té la intenció de tornar al futbol

➤ Considera que aquesta etapa ja s'ha consumit en la seva vida professional.

➤ Creu que la final de copa està «molt més oberta» del que la gent es pensa

EL 9
Barcelona

L'holandès Johan Cruyff, exentrenador del Barcelona, considera que la final de copa, que enfrontarà avui el Real Madrid i el Deportivo de la Corunya, està «molt més oberta» del que la gent es pensa. Cruyff, que es troba promocionant el seu llibre *M'agrada el futbol*, va declarar ahir a Catalunya Ràdio que no té intenció de tornar al món del futbol, perquè considera que aquesta etapa ja s'ha consumit en la seva vida professional. L'exentrenador, que va admetre que pateix molt veient el futbol que es practica ara, va assegurar que no troba raons per tornar al món del futbol. «¿Per què haig de tornar? ¿Per fer una altra vegada la batalla? En el meu segon any com a entrenador ja vaig parlar sobre la necessitat de constituir un calendari únic i ara, dotze anys més tard, encara es parla del mateix», va comentar.

Cruyff va descartar també convertir-se en director tècnic o en president d'alguna entitat futbolística. «Com a director tècnic, dependria de les circumstàncies, però que un exjugador sigui president, només pot funcionar a Alemanya, però no a Espanya», va comentar. A més a més va assegurar

Johan Cruyff és protagonista aquesta setmana amb motiu de la presentació del seu llibre. / EFE.

Fitxatges

Johan Cruyff també va negar durant l'entrevista amb el periodista Antoni Bassas que pagar 10.000 milions de pessetes per Figo o Zidane fossin xifres desorbitades, i va explicar que «més car és pagar 5.000 milions de pessetes per jugadors de mitjana classe». Va negar que un sol jugador «pugui ser decisiu en un club, perquè en aquest cas, estaria fallant la manera de treballar de tota una entitat».

que tampoc havia estat possible reingressar al futbol a través d'alguna persona pròxima, en referència a la derrota en les últimes eleccions a la presidència barcelonista de Lluís Bassat. «Ho hem buscat algunes vegades o almenys s'ha intentat buscar, però aquí estem en un país democràtic i mitjançant les eleccions s'ha decidit el que es volia fer», va comentar.

Kubala, a punt de sortir de la UCI

SERGI DE JUAN
Barcelona

L'exjugador del FC Barcelona Ladislao Kubala, ingressat des del dia 12 de febrer a la clínica del Pilar de Barcelona a causa d'una reducció del nivell de calci a la sang i d'una alteració vascular cerebral, abandonarà la unitat de cures intensives del centre (UCI) aquesta mateixa setmana.

Tot i que el seu estat de salut continua sent greu, els metges

que l'atenen han decidit que abandoni la UCI, ja que l'estat del mític jugador del FC Barcelona segueix estacionari i no presenta símptomes de millora en un curt termini. Ahir es va especular amb la possibilitat que Kubala sortís de la unitat de cures intensives ahir mateix, però des de la clínica del Pilar no es va voler confirmar aquesta notícia i es va emplaçar els periodistes a un comunicat oficial del quadre mèdic.

Kubala, a Palamós. / MANEL LLADÓ

Overmars vol minuts

► L'holandès creu que necessita jugar més partits per guanyar confiança

► Afirmar que no pensa marxar del club, i que no ha firmat res amb el Liverpool

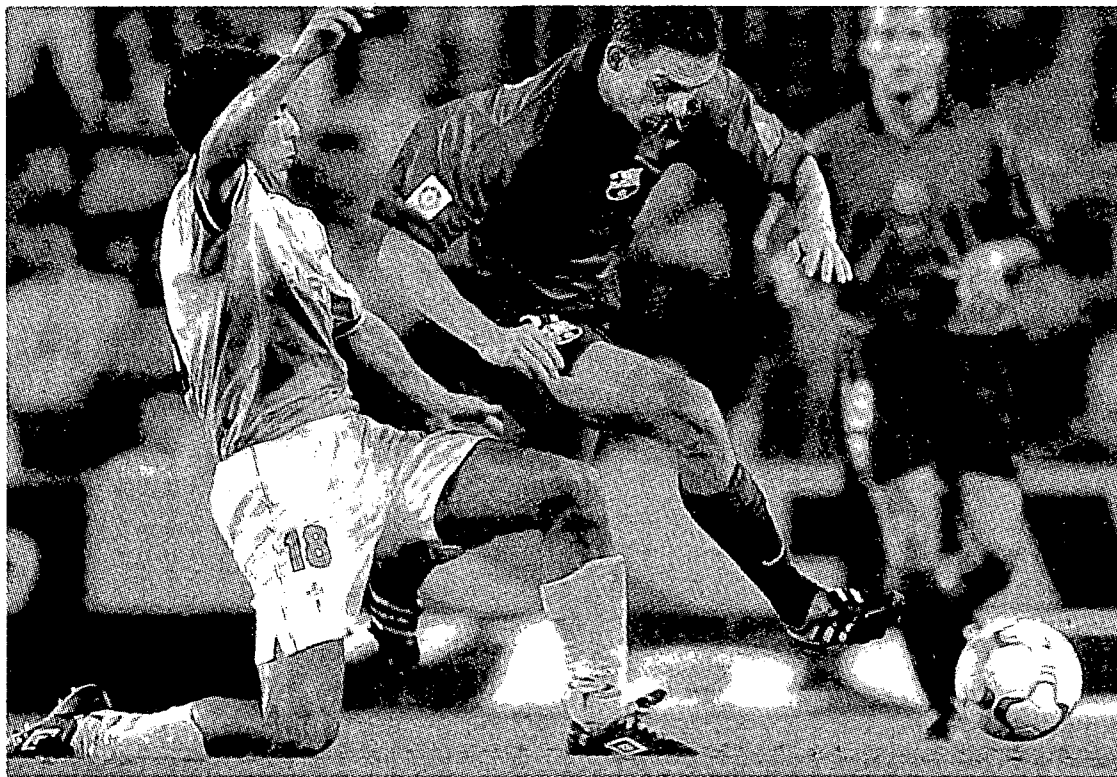
► L'extrem admira el club anglès, el proper rival del Barça a la lliga de campions

SERGI DE JUAN
Barcelona

El jugador blaugrana Marc Overmars, que aquesta temporada no està entrant gaire en els plans del tècnic barcelonista Carles Rexach, ha fet unes declaracions a la seva pàgina web en què parla de la seva situació personal dins l'equip. L'extrem holandès explica que «quan no es juga regularment, no es pot estar content». Aquestes paraules expressen el seu actual estat d'ànim. També creu que la falta de partits no el fa jugar amb prou confiança per rendir correctament al terreny de joc: «Necessito jugar més partits per sentir-me més segur.»

D'altra banda, Overmars ha aprofitat per dissipar tots els rumors que el situaven fora del club la temporada que ve. «No penso marxar d'aquí, no m'importa el que puguin llegir sobre una possible acord amb el Liverpool o amb el Glasgow Rangers», exposa l'extrem.

El jugador holandès, però, es

Overmars no juga gaire aquesta temporada. / EFE.

desfà en elogis al pròxim rival del Barça en la lliga de campions, el Liverpool, del qual diu: «És un equip que realment

admiro, té un gran grup de jugadors i tots tenen grans qualitats, formen un conjunt fantàstic.» Destaca sobretot els

dos jugadors que acostumen a jugar a la punta d'atac: «Homes com Michael Owen i Emile Heskey són davanters fantàs-

tics i perillosos.» També ha tingut paraules per al seu excompany i amic Jari Litmanen: «És un jugador que admiro, va ser fantàstic reunir-me amb ell i amb altres companys que vam coincidir a l'Ajax.»

Per últim, també va parlar del passat partit de lliga de campions contra el Roma, al que va qualificar d'enfrontament «molt dur» i va admetre que «necessitàvem crear més ocasions de gol i aquella nit no ho vam fer», encara que es mostra convençut que el conjunt barcelonista assolirà la classificació per als quarts de final dimecres que ve.

Marc Overmars va ser un dels protagonistes del primer partit de la lligueta jugat a Anfield, on va marcar el decisiu tercer gol que sentenciava l'enfrontament, després de culminar una brillant jugada col·lectiva de tot el conjunt català. L'any passat, l'equip de la ciutat dels Beatles va privar el Barça d'arribar a la final de la copa de la UEFA.

EL COMENTARI
LLUIS TORRES

La verbena de... Florentino

Mai el barcelonisme lamentarà tan poc —gens— no estar en una final com la que avui es disputarà al santuari del madridisme. És cert que el Barça actual —gris, mediocre, sense personalitat— no està per menysprear cap títol, però ser convidat de pedra en la imperial festa blanca d'aquest vespre no ho aguantaria ni el més contumaç sadomasoquista.

Tot està preparat per santificar —ho volen fer també amb Isabel la Catòlica— un dels símbols d'Espanya al món, el millor ambaixador, segons Franco, en els anys que érem *unidad de destino en lo universal*. Ja s'ho faran... I els dels Deportivo, pobres, de comparses. O és que algú encara pensa que tenen alguna cosa a fer?

Deixem les coses clares. Al Madrid han

dut a terme la catarsi que el soci del Barça no s'ha atrevit a fer. Amb criteris professionals i amb visió de futur estan transformant una entitat rànica, i a voltes grotesca, en un club modern i preparat per afrontar amb garanties els reptes del futbol del segle XXI.

Una altra qüestió és si estan rebent favors del poder polític com molts denunciaven. Si no de manera oficial, sí *oficiosament*, la Casa Blanca gaudeix d'un suport que la resta de clubs no té. No és només el *pelotazo* urbanístic que els ha salvat d'una més que segura fallida econòmica («*la ciudad debe ser generosa con lo mucho que le ha dado el Madrid*», Florentino dixit). És també el complex i soterrat entramat d'interessos entre administració i club reflectit públicament en l'assistència del president

madridista al congrés del PP i l'exagerada i massiva presència de ministres als actes del Centenari.

Aznar té tot el dret a expressar les seves preferències esportives. Ningú ho nega. Però a ell i els seus se'ls veu el llautó. No és un tal Miguel Ángel Rodríguez, exportaveu del govern, el responsable de les festes centenàries? O és que els vicepresidents Abelló i Fernández Tapià no es mouen en l'entorn més immediat del poder econòmic vinculat al govern?

Ja he sentit replicar aquest raonament amb l'argument que si Aznar és *merengue*, Pujol, Maragall i Clos són culers. És cert, com també ho és que *Julita* García Valdecasas és periquita reconeguda. Però, si no es demostra el contrari —com està passant

a Madrid— aquest sentiment no ha esdevingut suport institucional. A vegades ha succeït tot el contrari: qui va aturar sinó Pujol i Convergència el projecte Barça 2000?

La nova —és un dir— Espanya d'Aznar i el PP necessita instruments de cohesió i l'esport els en pot facilitar. Els ha fallat l'inefable *Juanito* i la selecció espanyola de futbol genera més frustracions que altra cosa. El Madrid pot anar ocupant el buit que deixa el combinat de Camacho. El mateix Rexach —que no està per tirar coets, esportivament parlant— ho ha vist clar: «més que l'equip del govern, el Madrid és l'equip d'Espanya».

Catalunya: nació sense estat. Barça: més que un club. Però, amb quins suports polítics i econòmics?

Lluís Torres. Periodista de TVE

Rivaldo va tornar a parlar ahir, després de dos mesos de no fer-ho, per insistir que no se sent valorat. No és la primera vegada que públicament reconeix que no se sent estimat per la gent blaugrana i que mostra la seva incomprensió pels xiulets que rep a l'estadi. Rivaldo se sent, i ho és, un crack però per la seva personalitat ha renunciat a ser un líder. Un

crack és aquell que destaca al camp, que amb una genialitat pot resoldre partits, que fa guanyar títols. Un líder, a més, és tota una altra cosa: marca la pauta, controla el vestidor, aglutina el grup i és la cara i el somriure del club que

EDITORIAL

Rivaldo no se sent estimat

representa. Rivaldo, legítimament, no sap o no vol assumir aquesta feina. Però potser hauria de mirar al seu voltant i assessorar-se per entendre per què no se sent estimat. Gent com Ronaldo, Romário, Stòitxkov, Laudrup o

Koeman sí que s'hi han sentit, però la gent blaugrana també estima jugadors com Eusebio i ara Luis Enrique, Abelardo o Puyol. Fa temps algú li hauria hagut d'explicar que s'havia d'implicar més en el país que l'acull i el paga i que tot i així els jugadors més estimats a vegades també són xiulats. Rexach, a qui ara tant defensa, ho sap de primera mà.

HO DIUEN
ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a.
08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: el9@el9.com

A favor de Gerard

Primer de tot (ja comença a ser un tòpic) m'agradaria felicitar tot l'equip d'aquest diari per haver donat una empenta a aquest país que tant ens estimem. Bé, he decidit escriure com a resposta a la Crònica d'ambient de Frederic Porta del dimarts 12 de febrer, titulada «On vas, Gerard?». La crònica em va semblar una dura crítica, i dic dura, especialment, perquè anava dirigida a un jove català. Com a catalana i culer, crec que per aquest camí no anem bé, hem de recolzar el planter i amb aquestes crítiques no fem més que enfonsar-los. En el cas de Gerard, nascut aquí i amb el cor blaugrana de naixement, seria un error que nosaltres, els culers, no aguantéssim quatre lesions que ha patit i en creiéssim el que diu el sr. Porta sobre el conformisme del jugador. Tot-hom coneix el talent d'aquest jove. Que encara no l'ha demostrat aquí? Sí, és veritat, però no comparem un equip com el València amb les pressions, responsabilitats, cracks, mentides, fraus, etc. que envolten Can Barça. Amb això no vull dir que el València no sigui un gran equip, sinó que el Barça és més que un gran equip. Finalment només em cal dir que no ens capfiquem pel mal joc, anem al Camp Nou, animem a les bones i a les dolentes, res de xiulets, res de mocadors, res de crítiques als diaris i a les televisions, així serà com farem un Barça encara més gran: ple d'il·lusió, d'eufòria i de victòries! Reflexioneu-hi! Visca el Barça i Visca Catalunya! / ROSA SAMBOIA. Verdú (Urgell).

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

Coronita

Tot és a punt. Res pot fallar. La maquinària blanca fa mesos que treballa pel dia d'avui, el dia del Centenari. Quins nervis! Quin patiment! ¿I si no surt bé? Suposem que aquests gallecs no seran capaços de saltar-se el guió escrit a la Casa Blanca. No, no tindran percebes de guanyar al centre de l'univers. Però si, fins i tot, José María Aznar ha encarregat un esmòquing model constitucional. No, no tindran percebes. Seria una ofensa de molt mal pair que tindria conseqüències auto-nòmiques.

En cas de derrota blanca el Xacobeo seria substituït pel Compadreo i el camí de Santiago aniria de Móstoles a Lavapiés. La Voz de Galicia hauria de repartir els col·leccionables del Centenari i regalar als seus lectors els pèls de Zinedine Zidane per entregues. A l'històric, en el sentit

més pleistocè del terme, Manuel Fraga se li acabaria el xollo. Mariano Rajoy és millor candidat, és un dels seus, parla un gal·lec que s'entén i fuma els puros com ningú. Fraga seria reciclat i reubicat a la conselleria de joventut. A més, Francisco Buyo, San Francisco de Betanzos segons els més afectes, seria escollit digitalment per ocupar la cartera d'extersiors i poder filtrar a gust.

I mentrestant, a Barcelona, a la ciutat comptal, també fem comptes de cara a la lliga, o sigui que també patim. En cas de victòria blanca encara seguirà viu el mite de la Triple Corona i això fa molta por. Ens estimariem més que els merengues es quedessin amb una Coronita i punt. És més rossa, més fresca i els seus danys col·laterals, en cas d'abús, només duren un matí.

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

Celebration

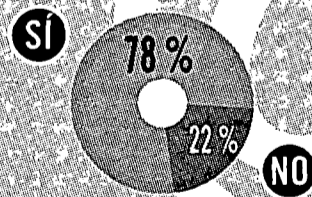
Espanya is a celebration. Aquí estamos a pocas horas de la fiesta del Centenario, mientras vosotros no tenéis nada que llevarse a la boca. Ni el Salón Alimentaria, que va a ser el último año que se festeja en Barcelona... Hoy empieza la Operación Triunfo madridista en la Copa del Rey. España será una Celebration y latirá el Corazón Latino. Prepararos, hoy empieza el año triunfal y ya os avanzo una cosa: si conseguimos la Triple Corona vamos a beatificar a San Florentino.

LA BARRILA DE L'AVI

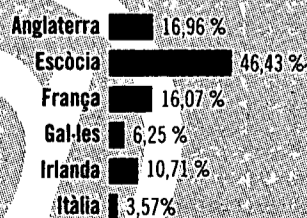

EL LECTOR digit@l

Acabarà Rexach la temporada com a entrenador del Barça?

Quin equip guanyarà el Sis Nacions de rugbi?

Votacions: www.el9.com

Transparència

M'asseguraven ahir des de la FEF —entitat col·laboradora amb el Centenario— que avui hi ha d'haver al camp del Madrid el mateix nombre d'aficionats del Real que del Deportivo, i que s'ha actuat amb la màxima transparència amb el repartiment d'entrades. Se suposa que amb la mateixa amb què es van passar pel folre l'ètica esportiva decretant un camp no neutral com a escenari de la final. / J. DANÉS

**DUTXA
FREDA**

L'atletisme estatal va aconseguir un èxit sense precedents en els europeus en pista coberta de Viena. La jornada de dissabte va ser d'aquelles que passaran al llibre d'or de l'esport espanyol. En cosa de minuts, la delegació estatal va viure en estat d'èxtasi amb la consecució de fins a vuit medalles. L'orgull patri es va inflar l'endemà amb tres podis més que van situar l'equip estatal al capdavant del medaller: amb cinc ors, tres argents i tres bronzes. La marxa real de l'himne es-

DE RABONA

L'atletisme estatal triomfa a Viena

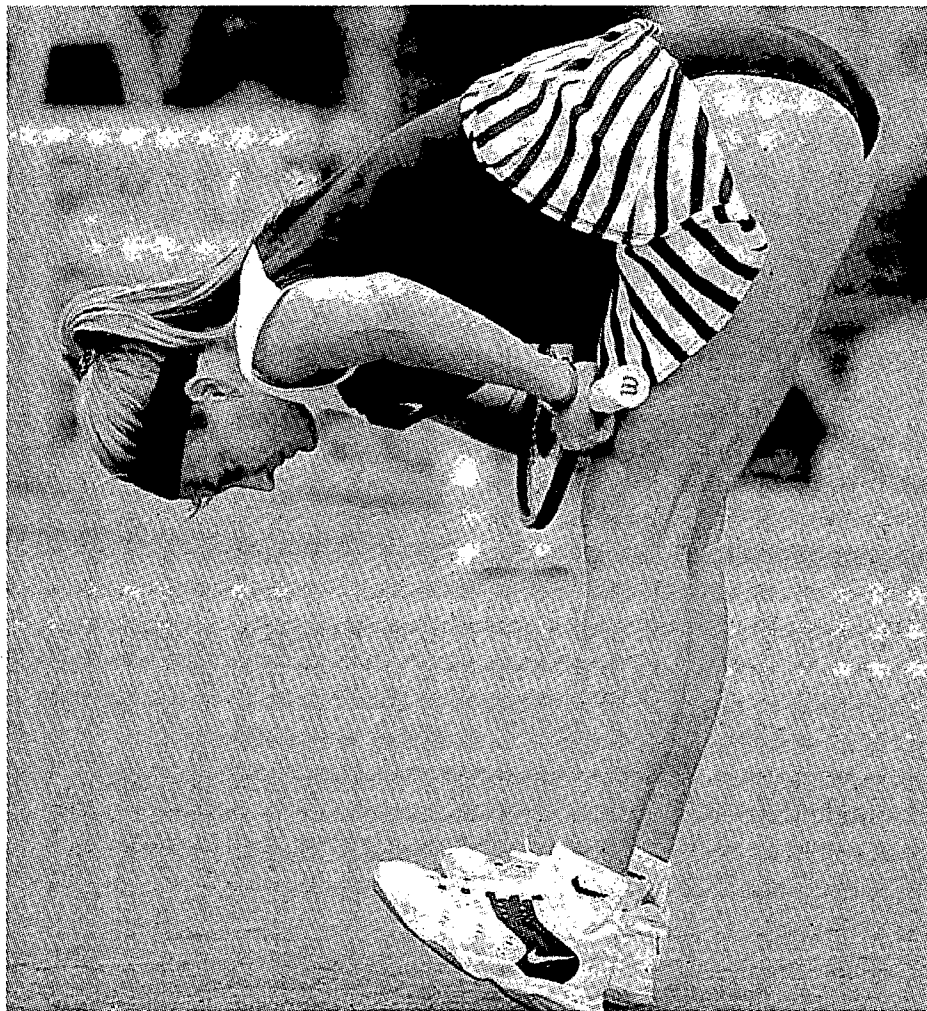
panyol es va convertir en el *hit-parade* de la jornada de dissabte i el secretari d'Esport —trist per el de Gómez Angulo—, en el primer aficionat de la selecció repartint la bandera *rojigualda* a peu de pista. L'atletisme estatal, que l'any passat ja va demostrar el seu bon estat de salut en el mundial d'Edmonton, haurà de passar la revàlida a Munic, en l'europeu de veritat, el que es disputarà a l'aire lliure i amb els millors atletes del continent a la línia de sortida. / XAVIER AGUSTÍ

[TRIBUNA COBERTA MARGARIDA CAPDEVILA]

Utilitarisme del cos femení

Un savi rus va escriure que l'impuls espiritual que va moure els primers esportistes a realitzar-ne la pràctica fou un afany d'autosuperació. Aquesta noble tendència, la voluntat de millorar, seria inherent a l'essència de la persona humana. Només després hauria pres protagonisme l'altra cara de la moneda: la competitivitat. L'intent original de perllongar la pròpia vàlua s'hauria embrutat per les comparacions (sempre odioses) amb les vàlues alienes. L'absurditat d'aquest procediment cau pel seu propi pes: d'una banda, tots som persones, i per tant limitades; d'altra banda, si som feliços i nobles quan ens volem autosuperar, i infeliços i egoistes quan competim... L'absurd ateny una *vis comica* quan, a més d'haver-hi competitivitat, aquesta es produeix entre els dos gèneres, quan hi ha una disgregació interna entre nosaltres mateixos. Prova d'això són les paraules de la futbolista internacional xinesa Sun Wen fa uns dies. Sun Wen demana que les futbolistes duguin la roba cenyida al cos. Hi estariem d'acord si un rigorós domini patriarcal xinès les fes anar com fantasmes asexuals, si se'ls negués la seva identitat femenina.

Alliberament femení. Davant d'una societat que ha estat patriarcal durant molts segles, les dones hem hagut de lluitar pel nostre alliberament. Aquesta lluita no s'ha acabat, és progressiva. Si en cert moment històric vam aconseguir que la dona tingués l'oportunitat de par-

La tennista Mary Pierce, lamentant-se per un error. / EFE

ticipar en l'esport (entre altres coses perquè també podem moure'ns), per què ara les xineses no poden anar vestides amb normalitat quan juguen a futbol (si entre altres coses, també tenen un cos)? Podríem dir que el feminisme no té perquè anar renyit amb la feminitat. Que la dona xinesa, com qualsevol altra, té el dret de sentir un plaer estètic, artístic, per la bellesa del propi cos, de lluir-lo i de do-

nar-li un rang tan respectable com el que té el cos masculí. Sense coaccions. Fins aquí d'acord. Ara bé, és molt gros que el fet de pertànyer a un o a un altre gènere determini la manera de vestir a l'hora de fer esport. És evident que la comoditat seria un criteri més adient que no pas el fet de ser home o dona. Que Sun Wen, una noia de 29 anys que ja és l'estrella de la selecció xinesa, proposi que les futbolistes xineses

haurien de dur roba més *sexy* per atraure més públic als estadis és d'un masculisme barroer. El cos de la dona és tractat indignament com un mer objecte, com un ham per pescar un públic que difícilment deu tenir valors més sòlids que el de ser *sexy*. No es pot reduir la dona a pura matèria. No es pot prostituir la seva dignitat a canvi d'omplir les arques dels clubs i de les federacions.

A favor de les dones. Sembla que a la Xina queda molt de camí per recórrer. He sentit a dir que allà, quan neix un nadó, si és nena —només pel fet de ser nena— el maten. En aquest context, el feminisme, a les antípodes del conformisme, s'alça per desvetllar la solidaritat entre les dones. És necessari que situacions com la que s'esdevé a la Xina es resolguin a favor de les dones, per tal que, com a persones humanes, puguem tenir els mateixos drets i les mateixes oportunitats que tenen els homes. Que no se'ns discrimini en cap aspecte i gens ni mica per haver nascut dones. La solució per eliminar la desigualtat entre gèneres passa per una actitud de compromís de les dones i, sobretot, per la ferma solidaritat entre totes i tots.

El problema té un paral·lelisme amb l'obstacle amb què es trobaren els intel·lectuals i artistes modernistes: la lluita per existir. En el cas de la dona, una existència íntegra, en cos i ànima. Una lluita ja conceptualment guanyada perquè qui lluita, existeix.

Raúl Tamudo podria viure una temporada de rècords golejadors. / M.R.

A cinc gols de Lardín

➤ Tamudo està a cinc gols dels 17 que va fer Jordi Lardín la temporada 1995/96

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

Raúl Tamudo està en disposició de superar el seu rècord golejador. Després de convertir-se en el màxim realitzador de l'equip en les últimes quatre temporades, ara el seu objectiu és incrementar la xifra de 12 gols que té a hores d'ara, i igualar les marques dels màxims golejadors blanc-i-blaus en la última dècada. Jordi Lardín és la referència més destacada a seguir. El jugador, que milita en l'actualitat al Xerez, va marcar 17 gols la temporada 95/96.

En les últimes 9 temporades, la primera d'elles, la 93/94, amb l'Espanyol encara a segona divisió, els golejadors han estat Iotov, Esnáider, Lardín en tres temporades i Raúl Tamudo. El búlgar Velko Iotov va ser el màxim anotador la temporada 93/94, la de l'ascens a primera divisió amb José Antonio Camacho a la banqueta. Jordi

Lardín va anotar a la temporada següent 12 gols, els mateixos que ara té Tamudo. Un any després, va ser el mateix Lardín el màxim anotador amb 17 gols, en una temporada on l'Espanyol va acabar marcant 63 gols a la lliga. El jugador d'Esparreguera va liderar una

➤ Si marca dos gols més superarà els últims registres d'Esnáider i Iotov

temporada més el capítol anotador amb 9 gols la temporada 96/97. Va ser aquella temporada quan Tamudo va treure el cap pel primer equip. Va debutar a l'estadi Rico Pérez d'Alacant amb un gol i en va fer dos en un final de temporada molt complicat.

A punt de complir la promesa de 15 gols

Raúl Tamudo va prometre al seu entrenador que aquesta temporada arribaria a la xifra de 15 gols. La seva promesa, feta des de la il·lusió d'una nova temporada en perspectiva, es basava en l'increment gradual de gols que estava aconseguint en les últimes campanyes. Tamudo és a punt de fer realitat la promesa i donar una doble alegria al seu tècnic i als seus seguidors. Al seu tècnic, perquè li vol tornar amb gols la confiança absoluta que va tenir en el jugador quan no era més que una estrella emergent de l'univers del futbol de base de l'Espanyol. Flores el va fer debutar amb el primer equip a Alacant la temporada 96/97. En els minuts que va jugar Tamudo ja li va tornar part de la confiança amb un gol, el del triomf (1-2). El noi de Santa Coloma s'ha acostumat a dedicar els seus gols a l'afició, i cada cop que en fa un a Montjuïc busca els seguidors per connectar en l'alegria i refermar els llaços d'unió entre l'afició i el seu ídol.

Juan Eduardo Esnáider va recollir els testimoni de Lardín la temporada 97/98 amb 13 gols. Aquella temporada l'argentí no va tenir l'oposició de Tamudo, que va jugar cedit a l'Alavés. La tornada de Tamudo al primer equip va ser fulgurant perquè va fer 8 gols. Aquella mateixa temporada va ser cedit al Lleida on també va marcar 5 gols. Totalment consagrat, Raúl Tamudo ja no ha deixat de liderar la classificació de golejadors en les tres últimes temporades. Va fer-ne 10 la temporada 99/00, 11 la 00/01 i els 12 que ha fet aquesta campanya, de la qual s'han jugat 28 partits. El 32 per cent dels gols porten la seva signatura. Tamudo té una mitjana d'un gol cada 173 minuts, referència que està superant amb escriu en els últims tres partits on ha marcat en tots ells. La seva pitjor ratxa la va patir a l'inici de la lliga, amb sis jornades sense marcar.

Els suplents s'entrenen al CAR de Sant Cugat sota la pluja

Sant Cugat del Valles. L'Espanyol es va entrenar ahir enmig d'una forta pluja a les instal·lacions del CAR de Sant Cugat, en una matinal desplaent. A la sessió, dirigida pel segon entrenador, Emili Montiagut, van assistir-hi els suplents de Tenerife i la resta de jugadors que no van viatjar. Es va exercitar fora del grup Martín Posse, que està força recuperat de la seva lesió al genoll, fins al punt que la setmana vinent ja treballarà amb els seus companys i possiblement ja podrà jugar a Anoeta.

Quatre jugadors viatgen a Madrid per veure la final de la copa del Rei

Barcelona. Tamudo, De Lucas, Morales i Palencia viatjaran avui a Madrid després de la sessió preparatòria, per veure en directe la final de la copa del Rei que jugaran al Santiago Bernabeu el Real Madrid i el Deportivo. Els tres jugadors han estat convidats per l'exjugador espanyolista Sergio, ara en el Dépor. Els quatre jugadors tenen permís del club, tot i que viatgen pel seu compte i tornaran a primera hora del matí de dijous per participar en la sessió en què Flores acostuma a dissenyar l'equip.

La renovació de De Lucas continua en espera

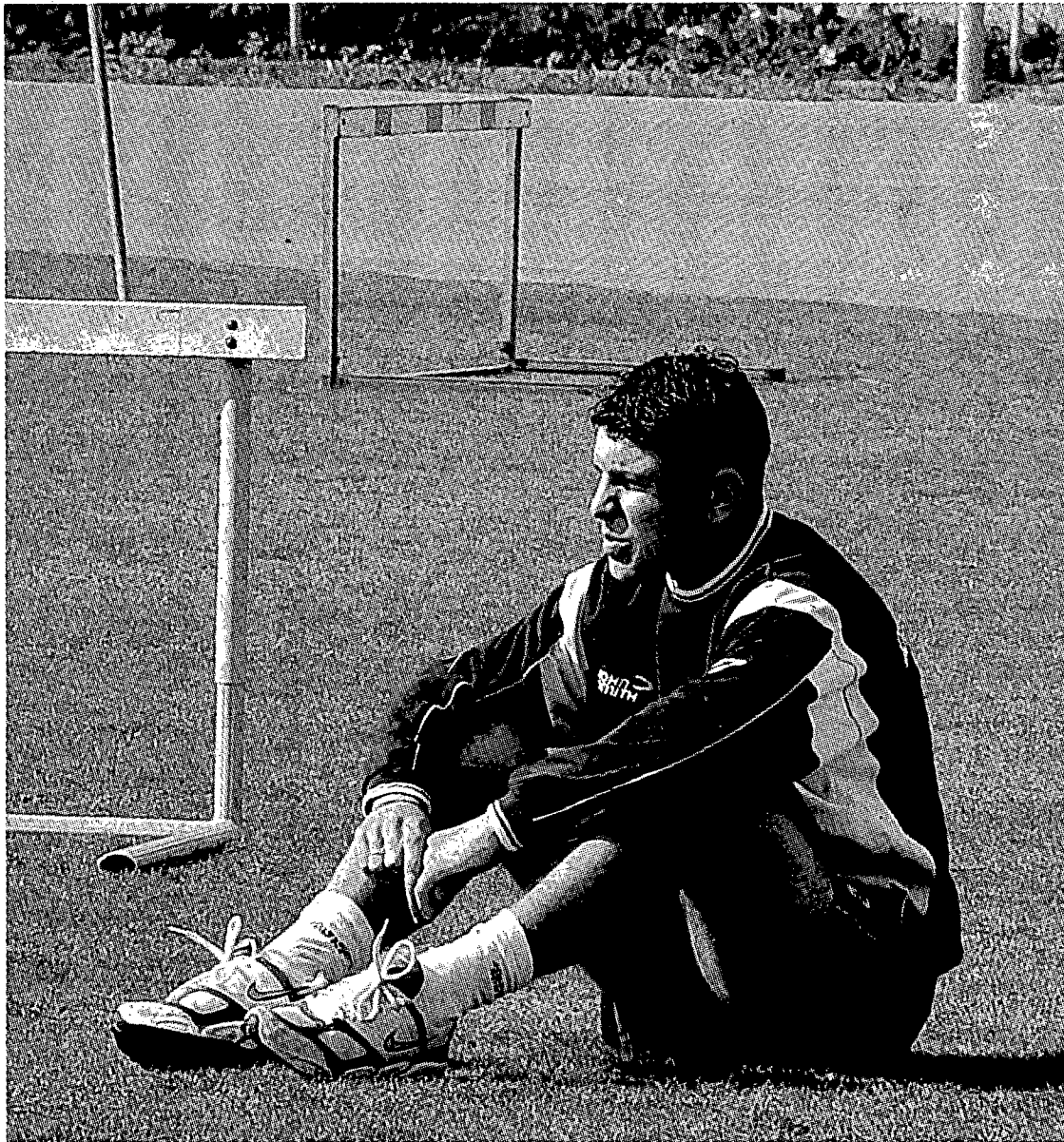
Barcelona. Ahir es van reunir el secretari tècnic del club, Sergio Morgado, i el representant de De Lucas, Rafa Anguita, per mirar d'apropar posicions sobre la renovació del jugador. Va ser una nova presa de contacte que no va aconseguir el seu propòsit. Les dues parts mantenen les seves consideracions inicials: la renovació automàtica segons el club, i la consideració de l'entorn del jugador, que opina que queda lliure.

La perla de «Sadrià» fa el salt al primer equip

▶ Jonathan Soriano s'entrena des d'ahir amb el primer equip per controlar la seva progressió

▶ Amb 16 anys, el davanter juvenil és la gran aposta de futur de l'Espanyol

▶ Està lligat fins al juny del 2009, amb una clàusula de rescissió de 27 milions d'euros

Jonathan Soriano ja comparteix vestidors amb els cracks del primer equip. / M.R.

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

La perla més mimada del planter espanyolista comparteix des d'ahir vestidor amb els cracks del primer equip. Jonathan Soriano, de 16 anys, es va entrenar ahir per primera vegada amb la primera plantilla, després d'haver-se recuperat d'una sobrecàrrega de treball produïda per l'excés d'entrenaments i partits que arrossegava. Soriano va començar la temporada amb el juvenil i s'havia convertit en una peça molt important en el conjunt filial. El cos tècnic va decidir que calia regular l'esforç del jugador i ara s'entrenarà amb Paco Flores fins a final

de temporada i jugarà amb el juvenil o amb el filial en funció de les necessitats. Ahir, al CAR, Soriano va ser el protagonista de la matinal. «És un canvi molt gran, i es nota perquè has d'agafar el ritme del futbol professional i millorar la velocitat per ser més llest que els defenses», va dir.

Per Soriano, entrenar-se amb el primer equip és un premi. «Quan em vaig lesionar em van donar el premi de recuperar-me i entrenar-me amb el primer equip. Els ho agraeixo molt», va manifestar. El jove jugador no es planteja per ara cap meta: «Tot arribarà. No et pots plantejar com a meta debutar a primera divisió amb 16 anys.

Amb treball, tot arribarà.» La seva vertiginosa ascensió l'ha dut a ser un dels jugadors més perseguits pels clubs importants de la lliga espanyola. Tot i així, Jonathan està ben lligat per l'Espanyol fins al juny de 2009, amb una compensació per rescissió de 27 milions d'euros, uns 4.500 milions de pessetes: «La meva il·lusió és fer-me professional i acabar aquí la meua carrera esportiva, però no et pots tancar cap porta.»

Nen prodigi. Jonathan Soriano no creu que sigui un nen prodigi, però li agrada assumir el paper de nouvingut: «M'agrada que em diguin 'el nen', 'el petit'. Em fa il·lusió.» El debut del cam-

pió de la copa del Rei de juvenils l'any passat amb el primer equip no es pot descartar aquesta temporada. Tot i que no figura en els plans de Flores, la seva evolució el podria portar a ser el jugador més jove del futbol espanyol que debutés en la màxima categoria. Soriano no vol fer volar coloms: «No crec que debuti. L'objectiu és preparar-me per ajudar el juvenil i el filial.» D'aquí a final de temporada, compartirà els entrenaments amb els partits amb els equips inferiors, una situació que, va dir, «m'anirà bé per millorar individualment, però haver de jugar després amb altres equips és una mica embrollador».

Mantenen la targeta a Pablo Rotchen i l'Espanyol apel·larà

El comitè de competició de la federació espanyola va desestimar ahir el recurs presentat per l'Espanyol per tal de deixar sense efecte la sanció per un partit a Pablo Rotchen com a conseqüència de l'expulsió contra el Tenerife. El club va argumentar que el seu jugador havia rebut una agressió i que en cap moment havia fet comèdia, motiu pel qual Esquinas Torres li va mostrar la primera targeta. El comitè, però, ha considerat que el cop que rep per part d'Alexis no és cap agressió, si més no, no és prou contundent per deixar-se caure. L'Espanyol presentarà avui mateix un altre recurs al comitè d'apel·lació, que es reunirà dijous, amb la confiança que els juríds que examinin les imatges trobin justificada la seva caiguda.

D'altra banda, Paco Flores podrà disposar diumenge, en el partit contra l'Athletic, de Toni Soldevilla i Pablo Sousa. Tots dos es van entrenar ahir amb absoluta normalitat. Sousa va rebre una pilotada a l'ull esquerre que li va provocar un edema ocular, i Toni Soldevilla va quedar fora de la convocatòria en previsió de mals majors, degut a una contractura a l'abductor de la cama esquerra. «En principi no hi ha d'haver cap problema per jugar», va manifestar Soldevilla, que entén que el partit contra l'Athletic és vital: «Ens juguem part de les nostres aspiracions per estar entre els sis primers i donar una alegria a la nostra gent», va dir.

Màxima seguretat

El partit estarà marcat per unes mesures de seguretat extremes. L'estadi Santiago Bernabeu serà tancat al trànsit des de primera hora del matí, i uns 1.500 agents hi intentaran evitar qualsevol aldarull i la introducció de begudes alcohòliques o objectes prohibits.

Blatter serà a la llotja

El president de la FIFA, el suís Joseph Blatter, serà un dels convidats d'honor a la llotja del Bernabeu. A banda de Blatter, també seran a l'estadi del Madrid presidents de federacions europees, com ara l'alemanya, l'anglesa i la russa, entre altres.

Repercussió mundial

La final de copa tindrà una repercussió mundial. A través del senyal de Televisión Española, el partit es veurà a Europa, Amèrica, Àsia i Àfrica. A més, al Bernabeu hi ha acreditats mitjans d'informació del Japó, Mèxic i Dinamarca, entre altres països.

Xou a l'espanyola

El Madrid vol celebrar l'inici del *centenario* imitant la Superbowl nord-americana. Café Quijano, el duet Cruz y Raya i els nois de l'*Operación Triunfo* intervindran una hora i mitja abans que un feix de llum amb el número cent doni la benvinguda als jugadors.

S'ha de jugar

► El Real Madrid dona per fet que guanyarà la copa el dia del seu centenari

► El conjunt gallec demana respecte i avisa que té ganes d'aconseguir el títol

► Del Bosque farà jugar Figo i el Dépor sortirà amb Molina a la porteria

JAUME SOLER
Madrid

Encara s'ha de jugar, però a Madrid donen per fet que la copa del Rei serà del Real. Sembla que, pel fet que avui sigui el dia del centenari, tenen un regal assegurat i que el Deportivo no hi tingui res a dir. A la Corunya no ha agradat gaire i fins i tot Manuel Fraga, el president de la Xunta, ha admès que preferia que la final es jugués en un altre marc. El Real Madrid se sent campió abans d'hora perquè sap que encara que s'hagi provat de fer un repartiment equitatiu de les entrades, tindrà deu mil seguidors més que el Dépor, que n'haurà desplaçat prop de vint mil que somien un segon títol després del que van guanyar el 1995, també al Bernabeu. «Tenim un cert avantatge pel fet de jugar al Bernabeu, però quant a públic hi haurà més o menys el

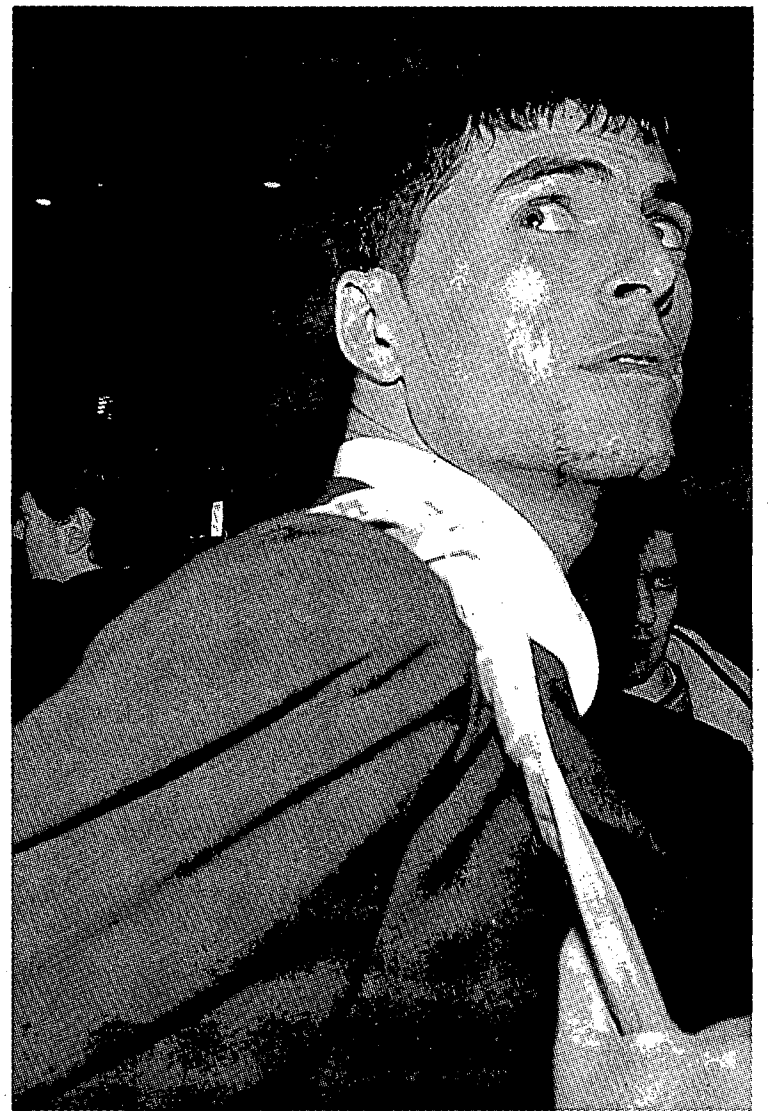
A la Corunya no ha agradat l'actitud del Madrid i fins i tot Manuel Fraga, el president de la Xunta de Galícia, ha admès que la final s'havia de jugar en un altre lloc

mateix de cada equip», comentava, desinformat, Vicente del Bosque.

Però al Madrid la processó va per dintre perquè saben que si perden s'organitzarà un dalta-baix. Fins i tot s'especula amb la baixa forma de Zidane i algú ho atribueix al fet que es reservava per a la final. Del Bosque

va ser laònic: «És un jugador que coneix la transcendència d'aquest partit.» Els blancs han forçat al màxim la reparició de Figo, que encara ranqueja per una lesió de turmell però jugarà, igual que Hierro. L'única cosa en comú dels dos equips són els dubtes a la

porteria, tot i que es pot preveure que juguin César —perquè Casillas no acaba d'estar fi— i Molina —per més que Nuno digui que Irureta li havia promès la final—. El tècnic del Dépor no té clar, però, si farà jugar Sergio o Duscher al mig del camp. Per si de cas s'ha em-

Tristán, la gran alternativa del Dépor, en arribar a Madrid. / EFE.

portat tota la plantilla, fins i tot els lesionats Donato, José Manuel i Manuel Pablo.

Tot i l'organització de venda telefònica, avui encara quedaran entrades a la revenda que se subhasten per internet a 751 euros. Ahir encara quedaven prop de 700 localitats que a preu normal costaven 24 i 30 euros respectivament i ara ja valen entre 150 i 210. El proble-

ma és que tot indica que les compraran aficionats del Real Madrid que hauran de seure just al mig de la zona dels seguidors gallecs. Si van mal dades hi haurà corredisses. Qui no disposi de tecnologia pot anar a la mateixa vorera del Bernabeu i trobarà una parafeta on ofereixen entrades de tots els preus, fins i tot a l'alçada de la llotja.

La culpa és dels periodistes

L'alcalde de Madrid, José María Álvarez del Manzano, va interpretar ahir de forma curiosa les aglomeracions d'aficionats del Madrid a la font de Cibeles quan el seu equip guanya un títol. «Si no hi hagués càmeres ni periodistes, ningú hi aniria.» Manzano confia que avui el conjunt blanc superi el Dépor, però espera que els jugadors no pugin a sobre l'estàtua. Segons l'alcalde popular, hi ha en joc la conservació del monument.

Preparació a la Corunya

L'Ajuntament de la Corunya també ha preparat un dispositiu especial, amb un centenar d'efectius de Protecció Civil, Bombers i Policia Local, a la zona de Cuatro Caminos, en el cas que el Deportivo guanyi. A les cinc del matí marxen milers de seguidors en autocar cap a Madrid.

Un semifinalista convidat

La plantilla del Figueres, de segona B, ha estat convidada avui al Bernabeu, després d'haver accedit fins a les semifinals del torneig. L'expedició, formada per 40 persones, s'asseurà a prop de la llotja. El president de l'Hospitalet, Miguel García, també hi assistirà.

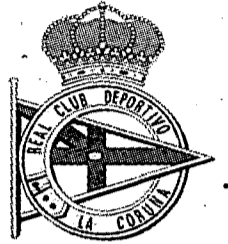

R. Madrid

Santiago Bernabeu

21.00 h [TVE1]

Deportivo

RESTA CONVOCATS

Guti, Casillas (p), Flavio Conceicao, Solari, McManaman, Karanka i Munitis

LESIONATS

Cap

SANCIONATS

Cap

ZINEDINE ZIDANE

DAVANTER

- 23-06-1972 Marsella (França)
- 1a temporada
- 7 gols [temporada 2001/02]

Zidane és la classe en un camp de futbol. Fa tres partits que no juga al màxim però és sempre una garantia de clarividència. Veu el futbol amb una senzillesa exquisida.

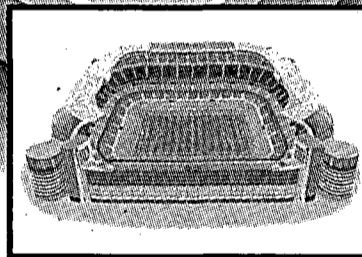

L'ÀRBITRE

MEJUTO GONZÁLEZ

- 16-04-1965 La Felguera (Astúries)
- 16-09-1995 debut a primera divisió

Un assistent de nom Rafa el va fer famós a La Romareda. És un bon àrbitre però no el millor.

EL CAMP

El Bernabeu es vestirà de cel-lobana per celebrar el centenari del Real Madrid més que la copa del Rei

DIEGO TRISTÁN

DAVANTER

- 05-01-1976 La Aljaba (Sevilla)
- 1a temporada
- 15 gols [temporada 2001/02]

Al Deportivo ha explotat totes les possibilitats del seu joc. És un davanter amb recursos a l'àrea, amb capacitat de rematada i amb recorregut. Ha de triomfar al mundial

ÚLTIMS PRECEDENTS

Generalment el Deportivo no ha donat la talla les últimes vegades que ha jugat al Santiago Bernabeu

COMPETICIÓ	TEMP	PARTIT / RESULTAT	
Lliga	2001-02	R. Madrid - Deportivo	3-1
Lliga	2000-01	Deportivo - R. Madrid	2-2
Lliga	2000-01	R. Madrid - Deportivo	3-0
Lliga	1999-00	Deportivo - R. Madrid	1-1
Lliga	1999-00	R. Madrid - Deportivo	3-0

EL COMENTARI XAVI DÍAZ

Figo celebra el segon centenari

Luis Figo serà demà un dels protagonistes més destacats del primer acte del Centenario del Madrid. El seu actual club, que segons Rexach és el de tot Espanya, i que és tan estimat pel president Aznar, jugarà a casa seva la final de copa coincidint amb el dia del seu naixement: el 6 de març del 1902. El portuguès, que ha fet tot el possible per recuperar-se i jugar, podrà presumir de ser el primer futbolista que celebra el centenari de dues entitats. Figo ja va participar en les

festes de Can Barça i ara ho farà en la que s'ha qualificat com la millor del segle passat, una setmana després d'un episodi personal emotiu: el naixement de la seva segona filla, que es dirà Martina.

El pare Figo estarà en boca de tothom, tant aquí com allà, també perquè no fa gaire s'ha sabut que al gener va renovar el seu carnet de soci del Barça. Potser això no agradarà als seus nous fans (per bé que Jorge Valdano ha admès que ell té el carnet de l'Alavés), però a casa nos-

tra ha sorprès positivament. El mateix Rexach, que amb Cruyff van fitxar Figo de l'Sporting de Lisboa l'any 95, va reflexionar dissabte sobre aquest tema, tot assegurant que el jugador mai oblidarà la seva etapa al Barça, que aquí va ser molt feliç i que sempre tindrà amics que el rebrem amb els braços oberts: «Em fa il·lusió que continuï com associat». Figo, ara per ara, deu ser dels pocs socis que no critiquen Rexach perquè amb ell de segon va aprendre molts secrets, va con-

versar de tot i va entendre que la seva fugida del Barça era per culpa de Núñez i de Gaspart. Ja té ganes de saludar-lo i la data de la trobada serà la nit del 16 de març quan el Madrid vagi al Camp Nou més protegit que mai. Figo, exagerat, ha demanat una protecció massiva que no caldria perquè la gent d'aquesta terra és molt asenyada i cada any que passa l'oblida més, encara que sigui un dels millors del món.

► La federació espanyola va decretar la final de copa al Bernabeu sense que li importés beneficiar el Madrid

► Madrid ha aollit 59 dels 100 desenllaços, un privilegi que va perdre en la dècada dels anys vint

► El Barcelona i el Bilbao, però, són els equips que més vegades han guanyat el torneig del KO

Centralisme reial

DAVID CUNILLERA

Barcelona

Com no podia ser entès d'una altra manera pel centralisme inherent a la Reial Federació Espanyola de Futbol (RFEF), el Santiago Bernabeu, l'estadi de la copa per excel·lència, acollirà la final de l'edició número cent de la competició futbolera amb més tradició de tot l'Estat, que s'inclou dins del primer dels actes del Centenari. Passats els anys de l'autarquia del règim franquista, el cap de govern, Francisco Franco, va voler que les finals de copa es juguessin al camp del Real Madrid, sense importar-li beneficiar l'equip local. En aquesta ocasió la RFEF ha actuat seguint el mateix criteri, i ha prioritzat la celebració dels madridistes per sobre de la imparcialitat que ha de regir una final a partit únic en un camp neutral. El president de la Xunta de Galícia, Manuel Fraga, va ser el primer a manifestar un desacord que està en boca de molts: «La final hauria de celebrar-se en un altre lloc.»

Agradi o no, la ciutat que va presenciar el naixement de l'actual copa del Rei, abans anomenada copa del Generalíssimo, serà també testimoni de la culminació de l'edició número cent. Els anys vint són l'ú-

L'Atlético de Madrid que va guanyar la Copa el 1965 en una final jugada a la capital de l'Estat contra el Saragossa.

nica dècada que la ciutat del Manzanares no ha gaudit d'una final de copa. Per altra banda, entre els anys 1948 i 1981, el desenllaç de la competició només es va allunyar tres vegades de Madrid per jugar-se a Barcelona el 1957, 1963 i 1970.

La capital catalana és la segona en nombre de finals celebrades, ha estat la seu en 15 ocasions, molt per davant se situa Madrid amb 61 celebracions. València, amb set, seria la tercera. Tot i tenir-ho tot a favor, el Real Madrid només ha gu-

nyat 17 títols, i posseeix el mateix nombre de subcampionats. El Deportivo, el seu rival d'avui, només ha guanyat una vegada la competició del KO, curiosament al Bernabeu contra el València (2-1). El Barcelona i el Bilbao, per la seva ban-

da, són els clubs que més títols de copa han guanyat, amb 24 i 23, respectivament. L'Athletic, però, no guanya una final des del 1984.

Els orígens. Tot i que s'ha parlat de la copa del Rei com una competició devaluada, no és comparable la seva actual organització amb la dels seus orígens. L'any 1902, amb motiu de la coronació del rei Alfons XIII es va celebrar un torneig de futbol, sota el nom de *Coronación Alfonso XIII. Concurso de Foot-Ball del Excelentísimo Ayuntamiento de Madrid*, als terrenys de l'hipòdrom madrileny els dies 13, 14 i 15 de maig. Només va tenir cinc participants: el Madrid, el Barcelona, el New Foot-Ball de Madrid, l'Espanyol i el Vizcaya (format per jugadors de l'Athletic de Bilbao i el Bilbao FC). Els anys posteriors la competició no va millorar. El 1903, 1905 i 1906 només hi van participar tres equips en cadascuna de les diferents edicions i l'any 1904 l'Espanyol va decidir retirar-se de la competició perquè no estava d'acord amb l'organització. Les irregularitats en les inscripcions, planificació i desenvolupament de la competició van fer campió l'Athletic de Bilbao sense arribar a jugar la final.

CENT ANYS DE COPA

1902	Vizcaya - FC Barcelona	3-1	1920	FC Barcelona - Athletic	2-0	1942	FC Barcelona - Athletic	4-3	1962	Reial Madrid - Sevilla	2-1	1982	Reial Madrid - Sporting	2-1
1903	Athletic - Reial Madrid	3-2	1921	Athletic - At. Madrid	4-1	1943	Athletic - Reial Madrid	1-0	1963	FC Barcelona - Saragossa	3-1	1983	FC Barcelona - Reial Madrid	2-1
1904	Athletic - (Sense Rival)	??	1922	FC Barcelona - Unión Irun	5-1	1944	Athletic - València	2-0	1964	Saragossa - At. Madrid	2-0	1984	Athletic - FC Barcelona	1-0
1905	Reial Madrid - Athletic	1-0	1923	Athletic - Europa	1-0	1945	Athletic - València	3-2	1965	At. Madrid - Saragossa	1-0	1985	At. Madrid - Athletic	2-1
1906	Reial Madrid - Athletic	4-1	1924	Unión Irun - Reial Madrid	1-0	1946	Reial Madrid - València	3-1	1966	Saragossa - Athletic	2-1	1986	Saragossa - FC Barcelona	1-0
1907	Reial Madrid - Vizcaya	1-0	1925	FC Barcelona - Arenas Getxo	2-0	1947	Reial Madrid - Espanyol	2-0	1967	València - Athletic	2-1	1987	R. Societat - At. Madrid	2-2 (p)
1908	Reial Madrid - Sporting Vigo	2-1	1926	FC Barcelona - At. Madrid	3-2	1948	Sevilla - Celta	4-1	1968	FC Barcelona - Reial Madrid	1-0	1988	FC Barcelona - R. Societat	1-0
1909	Ciclista SS - Espanyol	3-1	1927	Unión Irun - Arenas Getxo	1-0	1949	València - Athletic	1-0	1969	Athletic - Elx	1-0	1989	Reial Madrid - Valladolid	1-0
1910	Athletic - Basconia	1-0	1928	FC Barcelona - R. Societat	3-1	1950	Athletic - Valladolid	4-1	1970	Reial Madrid - València	3-1	1990	FC Barcelona - Reial Madrid	2-0
1910*	FC Barcelona - Espanyol	3-2	1929	Espanyol - Reial Madrid	2-1	1951	FC Barcelona - R. Societat	3-0	1971	FC Barcelona - València	4-3	1991	At. Madrid - Mallorca	1-0
1911	Athletic - Espanyol	3-1	1930	Athletic - Reial Madrid	3-2	1952	FC Barcelona - València	4-2	1972	At. Madrid - València	2-1	1992	At. Madrid - Reial Madrid	2-0
1912	FC Barcelona - Gim. Madrid	2-0	1931	Athletic - Betis	3-1	1953	FC Barcelona - Athletic	2-1	1973	Athletic - Castelló	2-0	1993	Reial Madrid - Saragossa	2-0
1913	Racing Irun - Athletic	1-0	1932	Athletic - FC Barcelona	1-0	1954	València - FC Barcelona	3-0	1974	Reial Madrid - FC Barcelona	4-0	1994	Saragossa - Celta	0-0 (p)
1913*	FC Barcelona - R. Societat	2-1	1933	Athletic - Reial Madrid	2-1	1955	Athletic - Sevilla	1-0	1975	R. Madrid - At. Madrid	0-0 (p)	1995	Deportivo - València	2-1
1914	Athletic - Espanya	2-1	1934	Reial Madrid - València	2-1	1956	Athletic - At. Madrid	2-1	1976	At. Madrid - Saragossa	1-0	1996	At. Madrid - FC Barcelona	1-0
1915	Athletic - Espanyol	5-0	1935	Sevilla - Sabadell	3-2	1957	FC Barcelona - Espanyol	1-0	1977	Betis - Athletic	2-2 (p)	1997	FC Barcelona - Betis	3-2
1916	Athletic - Reial Madrid	4-0	1936	Reial Madrid - FC Barcelona	2-1	1958	Athletic - Reial Madrid	2-0	1978	FC Barcelona - Las Palmas	3-1	1998	FC Barcelona - Mallorca	1-1 (p)
1917	Reial Madrid - Arenas Getxo	2-1	1939	Sevilla - Racing Ferrol	6-2	1959	FC Barcelona - Granada	4-1	1979	València - Reial Madrid	2-0	1999	València - At. Madrid	3-0
1918	Unión Irun - Reial Madrid	2-0	1940	Espanyol - Reial Madrid	3-2	1960	AT. Madrid - Reial Madrid	3-1	1980	Reial Madrid - Castilla	6-1	2000	Espanyol - At. Madrid	3-1
1919	Arenas Getxo - FC Barcelona	5-2	1941	València - Espanyol	3-1	1961	AT. Madrid - Reial Madrid	3-2	1981	FC Barcelona - Sporting	3-1	2001	Saragossa - Celta	3-1

Reyes (Sevilla) ja està recuperat cinc setmanes després i jugarà a València

Sevilla. El davanter del Sevilla José Antonio Reyes està a punt per tornar a la competició. Després de cinc setmanes d'absència, la nova perla sevillista ja està recuperat del cop que es va fer al cap amb una pica de ferro durant un entrenament, i podria tornar diumenge al camp del València. El jugador va assenyalar: «Gràcies a Déu tot ha anat bé i estic en plenes condicions de tornar.» Reyes, de 18 anys, havia entusiasmat l'afició del Sánchez Pizjuán amb les seves actuacions. / EL 9

El comitè suspèn finalment per dos partits Catanha (Celta)

Madrid. El comitè de competició va suspendre finalment el davanter hispanobrasiler del Celta Catanha amb dos partits per haver escopit a Fernando Sanz durant el partit entre el conjunt gallec i el Màlaga. També ahir, el comitè va fer oficials les sancions per un partit per acumulació de targetes a Calleja (Vila-real), Idiakez (Real Sociedad), Torres Gómez (Valladolid), José Ignacio (Saragossa), Olaizola (Mallorca), Lussenhoff (Tenerife) i Urzaiz (Athletic Club). / EFE

Teresa Rivero sospita un interès de fons per fer baixar el Rayo

Madrid. María Teresa Rivero, la presidenta del Rayo Vallecano, interpreta que els mals arbitratges que veu contra el seu equip són producte d'un interès de fons. La presidenta del club madrileny exigeix «justícia» i sol·licita que els clubs rebin tots el mateix tracte arbitral. «Tot plegat em fa preguntar si existeix alguna cosa darrere dels mals arbitratges. Si hi ha algun interès perquè el Rayo Vallecano no estigui a primera divisió», acusava ahir. / EFE

El Nàstic fitxa Celar (Zemun)

EL 9
Tarragona

El Nàstic va tancar ahir la incorporació del davanter iugoslau Goran Celar, del FK Zemun de Belgrad després que va decidir, finalment, substituir la baixa del lesionat Jordi Masnou. Celar, de 28 anys, arriba al club tarragoní en qualitat de

cedit per la resta de la lliga amb una clàusula que permet al Nàstic exercir una opció de compra a final de temporada. La seva vida esportiva ha transcorregut al Zemun i al Borsa Sport turc, en el qual va jugar un any.

Celar era la segona possibilitat que havia previst la directiva grana després de descartar

l'argentí Pandolfi (Boca Juniors) per les elevades exigències econòmiques de l'operació. Celar, una aposta de Diarte, que ha conegut el seu joc a través de cintes de vídeo, és un jugador vertical, de gran envergadura, amb capacitat per jugar a l'àrea i amb una arribada potent des del darrere, segons el tècnic paraguaià.

Goran Celar.

Canvia el Xip

Vine al Circuit

GRAN PREMI MARLBORO DE CATALUNYA

Puntuable per al Campionat del món de motociclisme

14,15,16 JUNY 2002

ET CONVIDEM ALS ENTRENAMENTS IRTA DEL DIUMENGE 10 DE MARÇ (PERQUÈ ET VAGIS ENTRENANT)

INVITACIÓ TRIBUNA G
Accès Porta 1

Entrenaments IRTA
Invitació vàlida per a dues persones
Diumenge 10 de Març

VENDA D'ENTRADES
ServiciCaixa
servicaixa.com

Telèfon 902 400 222 de 8.45h a 22.00h.

RACC CLUB WWW.RACC.ES

Circuit de Catalunya

Circuit de Catalunya

GRADERIA GRANA
FREDERIC PORTATangos i
òperes

De vegades, un gol és com un cop de puny al fetge; et pot deixar KO, estabornit, fer molt, molt de mal. Un senyor anomenat Epitié, a sou del Recre, es va transmutar en Joe Louis a l'hora d'et-zibar un clatellot dels que et treu l'aire, clavat al lloc. Sona a cançoneta apresada per repetició: després de fer el millor partit de la temporada, després de fer ballar tot un aspirant a l'ascens, el Nàstic va caure al minut 93 per 1-0, sense que valguessin altre cop de res tota mena de mèrits i d'atenuants. Els seguidors tarragonins continuen vivint una temporada de tango en espera d'acabar l'òpera *La força del destí*, altrament titulada *Juguem com mai, perdem com sempre o Xiquet, no hi ha manera de sortir d'aquesta*. El nostre lema és *No hi ha manera*. Però n'hi ha d'haver...

Queden 12 partits, una dotzena de finals i enmig de tantes peripècies, algunes realitats incontestables. Com per exemple, que el Nàstic té equip per mantenir-se i que a segona A no hi ha gaires clubs que li hagin passat la mà per la cara. Ara bé, si el destí vol posar-li una ària de Maria Callas a la nostra campanya de retorn, que l'hi posi. El que toca fer, sigui a àmbit de vestidor, directiva o parròquia, és serrar les dents, no perdre l'esperança i deixar-nos de valorar si algú ens ha mirat malament, aconseguint aquesta molt efectiva maledicció. Hi ha un munt de detalls per mantenir encara la fe, més enllà fins i tot de la transcendència històrica que té aquesta temporada en el club centenari.

Hi ha equip, hi ha experiència, hi ha qualitat. No hi ha sort, que és un intangible. Els Epitiés d'aquest món no poden esborrar una sèrie d'anàlisis fefaents. Com que Javi Ruiz pot ser el porter de la salvació. Com que Pinilla i Cuéllar són els dos personatges que, per qualitat, han de liderar l'equip. El rendiment actual d'Àngel Cuéllar és digne d'aquella promesa del Betis que arribà a internacional i a Can Barça. No dubtem que l'any vinent tornarà a treure el cap per primera. Com que la defensa s'ha compensat amb Ramis. Com que Manolo Herrero és imprescindible pal de pal. Com que Castillejo encara és capaç de fer gols, tot i fallar ocasions. Prescindim de les incalculables anècdotes *made in Nàstic*, impossibles d'entendre, com els dos golassos de Méndez, suplent de suplents, o sortir ara per la tele tot el que no havíem sortit abans. Només queda mirar endavant i desitjar que algun dia canviï la ratxa. Continuem a quatre punts de la salvació i pensar en tot el que ens ha passat només resta energia, bé molt necessari per emprar al camp. I si ja no ens creiem res, creiem-nos desesperats per tal de seguir lluitant contra una muntanya de circumstàncies adverses. I els desesperats, abans de morir, són capaços de posar-hi el coll. Si vénen més clatellots, que vinguin, que ja ens agafen preparats. Ara bé, si no defallim potser els clavem nosaltres, que ja toca... Ja és qüestió de fe.

Frederic Porta.
Periòdista

Cortés desprèn eufòria i es veu campió de lliga

➤ L'expresident del València diu que ara no ha d'amagar el que sent

➤ Vicente és dubte per rebre el Sevilla per un esquinç al turmell

EL 9

València

L'expresident del València Pedro Cortés va aportar ahir la seva opinió sobre les possibilitats que l'equip valencianista guanyi el títol de lliga trenta anys després. Cortés està convençut que el conjunt de Rafa Benítez s'endurà el campionat i considera que ara pot expressar públicament el que sent perquè ja no és el màxim dirigent de l'entitat: «El president i l'entrenador són prudents, i això és bo. Però jo ara tinc la sort de ser un aficionat més i puc dir que guanyarem la lliga. N'estic convençut.»

Cortés va explicar que els actuals gestors del club, amb Jaume Ortí al capdavant, són amics seus i se sent part del projecte valencianista: «Segueixo el que passa cada dia en el club i faig meus els èxits del València. L'actual estructura de club va començar amb mi i ara l'estan seguint Ortí i els altres companys de junta.»

Convicció. Cortés demana que tots els estaments del club creguin que és possible guanyar el títol. Així, diu l'expresident, les coses seran més fàcils: «L'afició ha de creure que el títol és possible, ajudar i animar. Si hi ha un partit que l'equip no juga

Pedro Cortés, a la dreta, al costat de Gaspart i el president, Jaume Ortí. / EFE

Un favor al Vila-real?

El València es podria convertir en el gran aliat del Vila-real. L'equip castellonenc té tres punts d'avantatge sobre les places de descens, i els seus rivals directes s'enfrontaran al conjunt valencianista en la recta final de la competició. El Rayo, l'Osasuna, el Tenerife, la Real Sociedad i el Mallorca lluiten per la permanència, com el conjunt de Víctor Muñoz, que espera beneficiar-se de la marxa fulgurant dels valencianistes.

tan bé, ha de continuar ajudant igual.» Cortés va demanar sintonia entre directius, tècnics i jugadors.

D'altra banda, la plantilla va tornar ahir als entrenaments sota una forta pluja. Benítez va cridar els jugadors que havien estat titulars a La Romareda, tret dels lesionats Baraja, Ilie i Vicente. Aquest últim té un esquinç al turmell i és dubte per rebre diumenge el Sevilla.

Miranda nega que insultés el policia

EL 9

Pamplona

El president de l'Osasuna, Javier Miranda, va negar ahir que hagués insultat el policia nacional amb qui va tenir una forta discussió abans del partit contra la Real Sociedad. En una roda de premsa a la seu del club, Miranda va reconèixer ahir que s'havia enfrontat verbalment a l'agent, però que en cap cas el va insultar: «Això ha de quedar clar.»

Els fets van passar diumenge, mitja hora abans del co-

mençament de l'Osasuna-Real Sociedad de lliga. Miranda va intercedir al Graderío Sur en la discussió entre l'agent i una aficionada del conjunt navarrès, que es va negar a ser escorcollada pel policia. L'agent li va retirar el carnet de sòcia i li va impedir l'entrada.

En aquell moment, un grup d'aficionats, en solidaritat amb l'afectada, van demanar la presència del president. Miranda va arribar a aquella zona i va intentar apaivagar els ànims però la insistència de l'agent a escorcollar la jove (i la negativa

El president de l'Osasuna va ser denunciat després que l'agent va impedir a una aficionada entrar a El Sadar

que fos escorcollada per una agent) va derivar en una forta picabaralla dialèctica. Diumenge a la matinada, Miranda va endur-se la sorpresa que quatre policies li feien arribar una citació per a l'endemà a la prefectura de policia per alteració de l'ordre públic i atemptat contra l'autoritat.

Miranda va fer ahir la roda de premsa acompanyat de la sòcia afectada per la discussió i que al final va assegurar a la llotja. El màxim dirigent navarrès va comentar que «tornaria a actuar de la mateixa manera».

El Sabadell toca fons i es planteja destituir Mora

► El futur del tècnic depèn de la nova junta i de la posició del sector de Carles Ibars

► L'equip és setzè i els jugadors no han cobrat les dues últimes mensualitats

JORDI FERRER
Sabadell

El tercer classificat del grup III de la temporada 2000/2001 és ara el setzè del grup II de segona B. El Centre d'Esports Sabadell és un equip irrecognoscible i que ha tocat fons. En crisi institucional i esportiva, el club arlequinat es planteja canviar l'entrenador, Pere Valentí Mora, el mateix que va disputar la promoció d'ascens a segona A el juny passat.

A última hora d'ahir a la nit es va formar la nova junta del Sabadell. La junta sortint, amb Miquel Arroyos al capdavant, cedirà protagonisme al sector de Carles Ibars, president del CN Sabadell i que encapçala la renovació. Un dels col·laboradors d'Ibars, Enric Brullet, s'entreu com a president de la junta en funcions que haurà de ser ratificada en una assemblea el juny vinent.

Desmembració. Pere Valentí Mora, que ha dirigit en més de 100 partits el Sabadell, ha hagut de treballar amb un equip que ha tingut lesions importants —Sala, Gago i Genís, entre altres— i que arrossega problemes econòmics: el club deu dues mensualitats als jugadors. Mora es podria jugar el càrrec en el derbi contra el Lleida.

El futur de Pere Valentí Mora depèn de l'opinió del sector de Carles Ibars. / JUANMA RAMOS/EL 9 PUNT.

Ni punts ni gols en cinc partits

El Sabadell ha encadenat una ratxa desastrosa que l'ha situat a prop del descens. El conjunt de Pere Valentí Mora és cinquè per la cua, posició que l'obligaria a jugar una promoció per no baixar a tercera divisió al final de la lliga. El Sabadell s'ha quedat en blanc les cinc últimes jornades, tant en punts com en gols, i ha perdut de manera consecutiva contra el Gramenet (2-0), el Logroñés (0-1), l'Alfaro (2-0), l'Espanyol B (0-1) i el Beasain (4-0). En aquest últim partit, els guipuscoans van marcar el quart gol en el minut 48. El 3-0 a la Real Sociedad B del 3 de febrer és l'última victòria dels jugadors arlequinats.

L'equip es va quedar l'estiu passat sense la columna vertebral: Dot i Juan Carlos van optar pel supercontracte del Terrassa; el porter Almunia i el pitxitxi Diego Torres (19 gols) van tornar als seus clubs, Celta i Llevant, respectivament —el porter juga cedit en l'Eibar—. El central Emiliano és en el Màlaga i Egoitz, en l'Aurrerà. La fugida es va completar amb la marxa del davanter Molist al Badajoz.

El Lleida frena la marxa triomfal del Barça B amb una golejada

Lleida. La Unió Esportiva Lleida va ser l'encarregat de frenar la ratxa triomfal del Barça B (3-0). El filial barcelonista arribava al Camp d'Esports després de nou victòries consecutives i un domini insultant del grup II de segona B. Però davant 4.000 espectadors el conjunt de Carles Viladegut, que no es podia permetre el mínim error, va sortir amb força i va marcar tres gols en 33 minuts, dos de Barbarin i un de Barbarà de penal. La golejada al líder permet als lleidatans ser vuitens, a cinc punts del quart, l'Hospitalet. / EL 9

L'entrada gratuïta porta 6.000 persones al camp del Terrassa

Terrassa. La directiva del Terrassa s'ha mostrat satisfeta amb la resposta del públic en el partit de diumenge contra l'Eibar B. El club va permetre l'entrada gratuïta a l'Estadi Olímpic en el partit de diumenge contra l'Eibar B i es va registrar la millor entrada de la temporada a la lliga amb 6.000 espectadors. El conjunt vallesà, finalista de la copa Catalunya, es va imposar per 3-1. El Terrassa repetirà la mesura per rebre el Figueres el dia 17 i més endavant sortirà un viatge a Palma. / EL 9

L'Hospitalet perd la tercera plaça el dia que voreja la victòria a fora

Sant Adrià. L'Hospitalet va estar a punt d'aconseguir la quarta victòria de la temporada a camp contrari el dia que va perdre la tercera plaça —ara és quart amb dos punts menys que el Mataró—. El conjunt de José Antonio García Escribano, que no guanya a fora des del 28 d'octubre a Beasain (0-1), va avançar-se en tres ocasions contra l'Espanyol B, però en les tres ocasions l'Espanyol B va equilibrar el resultat (3-3). / EL 9

Multitudinari adéu a Rimblas

EL 9
Mataró

El Centre d'Esports Mataró i la ciutat de Mataró van acomiadar ahir al matí el president del club de futbol, Francesc Rimblas, que va morir dilluns als 50 anys a causa d'un atac de cor. La cerimònia religiosa va tenir lloc a la basílica de Santa Maria, que es va omplir de gom a gom.

Entre als assistents a l'enterrament, hi havia el president de la federació catalana, Jaume Roura; el president de l'Hospitalet, Miguel García, i el del

Gramenet, Antonio Expósito. La plantilla del Mataró, encapçalada per l'entrenador, Joan Vilà, també va anar a la basílica, com la del Gramenet, equip en què juga Kiku Rimblas, fill de l'expresident.

Durant la missa de comiat a Rimblas, van prendre la paraula el capità del Mataró Óscar Hernández i el mateix Kiku Rimblas. Després de la missa, una trentena de corones de flors van ser dipositades al camp municipal de Mataró, a la porta d'entrada i al seient de Rimblas a la llotja.

El camp del Mataró es va omplir ahir de corones de flors. / EL PUNT.

Com més vell, millor

► Dario Hubner és enguany el màxim goleador de la lliga italiana, amb 35 anys

► El davanter ha marcat un total de 169 gols en les últimes deu temporades

TONI PADILLA
Barcelona

Vieri, Trezeguet i Hernán Crespo s'han trobat aquest any amb un rival inesperat en la lluita per ser el *capocannoniere*, el màxim goleador de la lliga italiana: Dario Hubner, un davanter que s'assembla al vi, ja que com més vell es fa, millor es torna. Amb una regularitat només equiparable a la del Batistuta dels bons temps, aquest davanter de 35 anys s'ha passat la vida en equips modestos del panorama futbolístic italià.

Hubner va néixer prop de Trieste, al poble de Muggia, el 28 d'abril de 1967, dins d'una família d'origen austríac, com ho denota el seu cognom. Eren els anys en què l'equip de Trieste, la Triestina, lluitava per tornar a la sèrie A, competició en què sempre havia jugat, i Hubner, que anava al camp amb el seu pare, va ingressar a les categories inferiors del club però no va poder debutar en el primer equip i va marxar a l'equip del seu poble. Amb 20 anys jugava en el campionat interregional en el Pievina, i amb 22 anys va passar al Pergocrema, de la sèrie C2, un equivalent a la tercera divisió estatal però més professional, ja que només hi ha tres grups. Amb 21 anys, segurament el bo de Dario Hubner no pensava que acabaria en la sèrie A. Ja amb 22 anys, va fitxar pel Fano, també de la sèrie C2, en què per fi va destacar aconseguint l'ascens a la sèrie C1. Hubner va estar dos anys més en el Fano marcant cabassos de gols, i quan tenia 25 anys, el Cesena, que havia acabat de baixar de la sèrie A a la B, el va fitxar. I Hubner no va desapropiar aquesta ocasió, fent-se amb una plaça de titular i marcant sense parar fins a esdevenir l'ídol de l'afició. Després de sis temporades en aquest club de l'Emilia-Romagna i marcant 89 gols, tot semblava indicar que Hubner, que tenia 30 anys, tornaria a la sèrie C quan el Cesena va baixar. Però llavors va trucar a la seva porta el Brescia, que havia acabat de pujar a la sèrie A. De l'infern al cel en un dia, ja que per fi podria debutar a primera divisió, amb 30 anys. Va ser el 3 d'agost del 1997 a San Siro, con-

Dario Hubner, en un partit d'aquesta temporada amb el Piacenza contra el seu exequip, el Brescia. / EFE.

tra l'Inter 2. Hubner va entrar per la porta gran a la sèrie A i hi va fer 16 gols, però el Brescia va baixar, i Hubner va tornar a segona marcant 42 gols en dos anys, que van finalitzar amb el retorn a primera amb el Brescia, retorn en què Hubner va marcar

17 gols. A final de la darrera temporada, Hubner, anomenat *il Bisonte* per la semblança física amb aquest animal, va fitxar pel Piacenza, en què, amb 35 anys, ha marcat fins ara 20 gols en 25 partits, i encapçala la classificació de màxims golejadors. Hub-

ner, però, no ha complert el seu somni de jugar en un equip gran, i ara veu com malgrat l'interès del Parma, l'Inter i fins i tot l'Everton, els clubs no volen fitxar un davanter de 35 anys que potser ha arribat massa tard a la seva cita amb la glòria.

Mitja Itàlia vol veure Hubner en la selecció

Amb 35 anys, Dario Hubner s'ha vist al mig d'un huracà informatiu centrat en el debat de si ha de ser convocat per Giovanni Trapattoni per a la selecció. Hubner no ha jugat mai en la selecció *azzurra*, i ha reconegut a la premsa que jugar el mundial seria «un somni fet realitat». Trapattoni, però, ja ha deixat clar que Hubner és massa vell per ser en el mundial: «Està demostrant que és un dels grans golejadors del futbol italià, però en un mundial es juguen partits cada tres dies, i en un jugador de la seva edat és vital el període de recuperació. No és el mateix tenir set dies per recuperar-te entre partit i partit, que tenir-ne tres.» A Itàlia es busca l'acompanyant de Vieri en la davantera del mundial: amb Inzaghi lesionat, sonen els noms de Montella, Doni i Delvecchio. Jugadors que no s'acosten a la xifra de gols de Hubner, pel que la premsa italiana demana una oportunitat per al *bisonte*. 169 gols els deu darrers anys en les sèries A i B és la seva carta de presentació. Si Hubner marca enguany tres gols més, aquesta serà la temporada de la seva vida en que haurà fet més gols.

LA VIDA DE HUBNER

Nom i Cognom: Dario Hubner
Lloc i data de naixement: 28 d'abril de 1967 a Muggia (Trieste).
Altura: 1,84 metres
Pes: 77 quilos

► Trajectòria

1987-88	Pievina C2 (10 gols)
1988-89	Pergocrema C2 (6)
1989-90	Fano C1 (8)
1990-91	Fano C1 (4)
1991-92	Fano C1 (13)
1992-93	Cesena Sèrie B (10)
1993-94	Cesena Sèrie B (12)
1994-95	Cesena Sèrie B (15)
1995-96	Cesena Sèrie B (22)
1996-97	Cesena Sèrie B (15)
1997-98	Brescia Sèrie A (16)
1998-99	Brescia Sèrie B (21)
1999-00	Brescia Sèrie B (21)
2000-01	Brescia Sèrie A (17)
2001-02	Piacenza Sèrie A (20)

Fonseca s'atipa de no jugar en el River Plate i se'n va a l'Uruguai

Buenos Aires. El davanter uruguaià Daniel Fonseca va rescindir ahir el contracte amb el River Plate, cansat de les poques oportunitats que li donava l'entrenador, Ramón Díaz. Fonseca (exjugador del Juventus) va decidir deixar el club argentí, després que dissabte no va ser convocat per al partit contra el Nueva Chicago del torneig Clausura. Fonseca, de 32 anys, ha disputat 20 minuts en la copa Libertadores, i a partir d'ara milita en el Nacional de Montevideo, amb l'objectiu de jugar i anar al mundial. / EL9

L'Arsenal s'enfila provisionalment al primer lloc de la lliga anglesa

Londres. L'Arsenal es va situar ahir provisionalment com a líder de la lliga anglesa després que va vencer el Derby County amb un gol del francès Robert Pires (1-0). El club de Londres queda pendent ara del resultat del partit entre el Manchester United i el Tottenham. També ahir, el Blackburn va golejar l'Aston Villa (3-0) i el Sunderland va guanyar el Bolton (1-0). A Alemanya, el Bayer Leverkusen va sentenciar en les semifinals de copa contra el Colonia (3-1) i avui s'enfrontaran el Schalke 04 i el Bayern de Munic. / EL9

► ANGLATERRA

Arsenal-Derby	1-0
Sunderland-Bolton	1-0
Blackburn-Aston Villa	3-0

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Arsenal	29	17	9	3	58	31	60
Man. Utd	29	18	4	7	69	37	58
Liverpool	29	16	8	5	47	26	56
Newcastle	28	17	4	7	52	35	55
Leeds	28	11	12	5	37	29	45
Chelsea	27	11	11	5	47	28	44
Aston Villa	29	10	11	8	34	34	41
Tottenham	36	11	5	20	39	36	38
Charlton	28	9	10	9	32	33	37
Fulham	27	8	11	8	26	29	35
Southampton	28	10	4	14	34	42	34
Sunderland	29	9	7	13	23	33	34
West Ham	28	9	7	12	31	44	34
Middlesbrough	27	8	7	12	25	34	31
Everton	28	7	9	12	27	34	30
Ipswich	27	8	6	13	35	43	30
Bolton	29	6	12	11	31	44	30
Blackburn	28	7	8	13	36	37	29
Derby	29	7	5	17	23	46	26
Leicester	28	3	8	17	18	50	17

MÉS ESPORT

AMB MALA LLET...
Els fills pròdigs

Roger Esteller diu que tornaria al Barcelona amb els ulls clucs: Pau Gasol, que va de derrota en derrota, potser també trucarà a viatjar a les portes del club blaugrana.

HANDBOL

La sort dels champions

➤ El Barça jugarà les semifinals de la copa EHF contra el Gáldar canari

➤ La fortuna continua amb els catalans: Wallau i Kiel s'eliminaran entre ells

➤ El dimecres abans del primer partit jugaran lliga Asobal a la pista canària

JORDI PLÀ
Barcelona

L'eliminatòria (23/24 i 30/31 de març) assegura un representant de l'Asobal a la final. Aquesta realitat és tan evident com que el Barça és l'únic favorit per jugar la final de la copa EHF. Que ningú s'enganyi: ni el Wallau-Massenheim ni el Kiel eren preferibles al Gáldar. Ni tan sols el fet que el primer partit es jugui al Palau Blaugrana dóna la més mínima possibilitat als homes de Jordi Ribera, l'entrenador català (de Sarrià de Ter) que dirigeix el Gáldar. Si agafem el precedent d'enguany entre Barça i Gáldar, ens farem una idea de per on aniran les coses. Setena jornada de lliga, 20 d'octubre, Palau Blaugrana: 39-20. Per molt que els canaris tinguessin alguna baixa, el resultat és prou eloqüent. A més, a l'enfrontament hi haurà l'afegit que el Barça, quatre dies abans dels tres partits, es jugarà —16 de març al Palau— mig títol de lliga contra el Portland. Per tant, l'estat de forma en què arribaran els jugadors de Valero Rivera serà més que òptim, que ningú ho dubti.

El rival. El Gáldar és un equip modest, que als últims temps ha estat a la cua dels grans i lluitant per ser a Europa: a la lliga ha ocupat les posicions que oscil·len entre el quart lloc de l'any passat —el seu sostre— i el novè de fa quatre o sis temporades. La posició més repetida, el setè lloc. A Europa mai no havia participat ni, per tant, arribat tan lluny a l'EHF. El seus millors resultats són una final de la City Cup (el 95, perduda amb el Niederwürzbach) i uns quarts de final a la mateixa competició l'any següent.

Velemir Rajic, el croat del Gáldar, en una acció del partit de tornada contra el Gudme danès. / EFE

El seu home referència és el croat Rajic, de 35 anys, un primera línia dretà que és qui fa o dóna el 30% dels gols de l'equip. Al seu costat, el fort i físic David de la Hoz, i a l'extrem dret el jove de 23 anys David Rodríguez. Completa el seguit de jugadors distingits per posició, el pivot de 21 anys i 2m04 Carlos Prieto, que va batejar-se internacionalment amb la selecció estatal al passat europeu. Àngel Hermida, ex del Barça, perfila amb la seva experiència l'equip de Ribera.

Sort diversa per als altres equips estatals

En la lliga de champions el Portland no ha tingut gaire sort, que diguéssim. Jugarà contra els hongaresos del Fotex Veszprem, un equip que (com el Badel de Zagreb) de no ser pel Barça segurament ja hauria guanyat la màxima competició de clubs. Avui dia, els hongaresos tenen a la seva plantilla tres exintegrants del Badel: l'inacabable Saracevic, Jovic i l'extrem Zomba. Ells, el porter Sterbik i l'ídol local Eles, són la cara i els ulls d'un equip que només ha perdut un partit en la fase prèvia (a la pista del Magdeburg, l'altre semifinalista juntament amb el Kolding danès —equip del nou porter del Barça—). La tornada, això sí, serà a Pamplona. El Ciudad Real, a la Recopa, també jugarà la tornada a casa, contra el Partizan de Belgrad, un altre representant genuí de l'handbol de l'est.

Valero Rivera
ENTRENADOR DEL FC BARCELONA

➤ El Gáldar em mereix tant o més respecte que els altres rivals
➤ Els equips que han arribat a les semifinals ho han fet per mèrit propi, i ells ho han fet guanyant de forma clara un rival de la categoria del Gudme danès, al qual ha vençut en tots dos partits

Jordi Ribera
ENTRENADOR DEL GÁLDAR

➤ Anirem a buscar el millor resultat possible a la seva pista per tenir possibilitats de sorpresa en el segon partit
➤ En la nostra primera EHF som conscients d'on hem arribat. Per això jugarem amb ambició

EL SORTEIG

➤ **Copa d'Europa**

Fotex Veszprem (HON)-San Antonio Madgeburg (ALE)-Kolding (DIN)

➤ **Recopa**

Dunaferr (HON)-Flensburg (ALE)
Partizan (IUG)-Ciudad Real

➤ **Copa EHF**

Barcelona-Gáldar
Kiel (ALE)-Wallau (ALE)

➤ **Copa Challenge**

Frederiksberg (DIN)-Bitola (MAC)
Ivry (FRA)-Sjern (DIN)

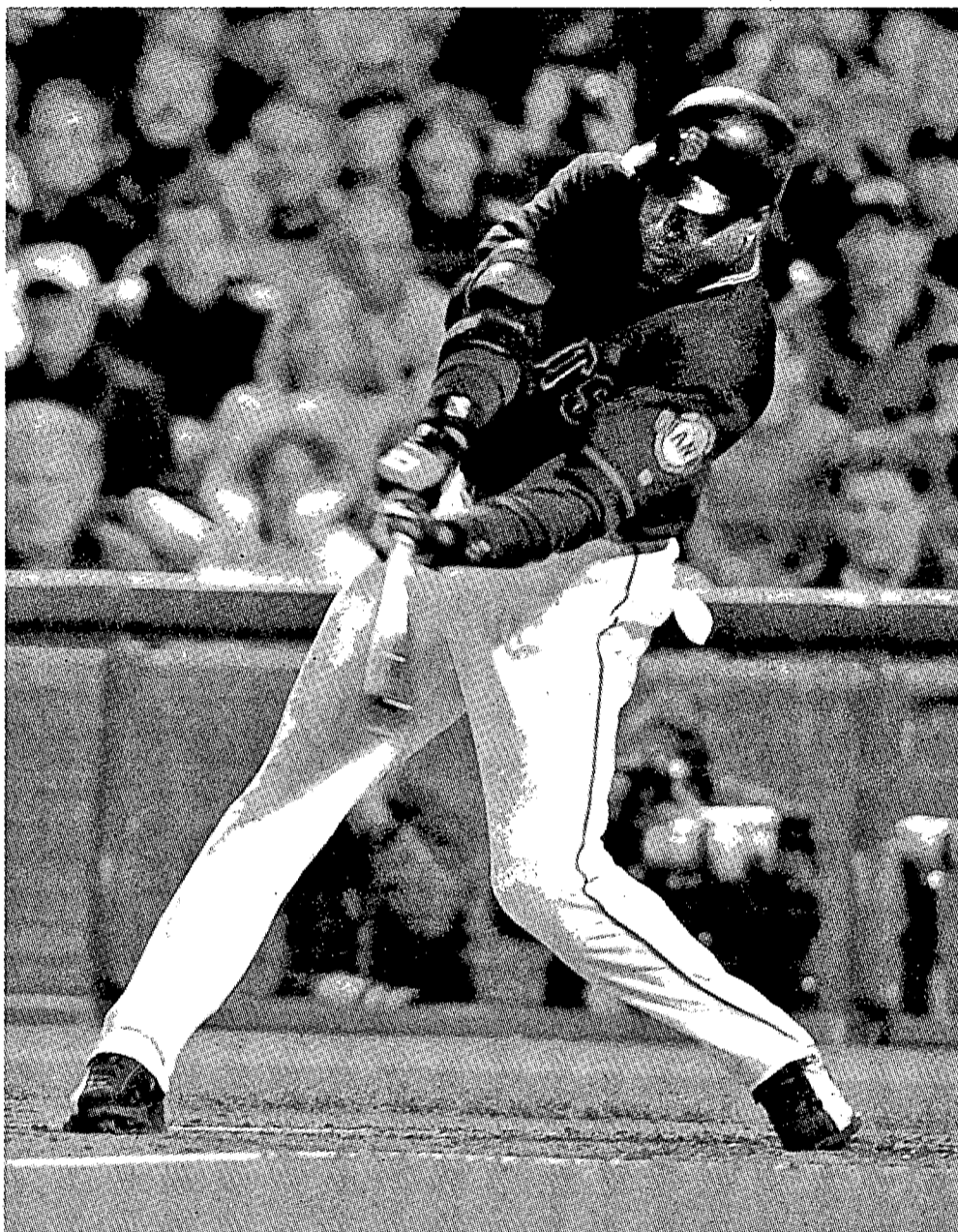
DES D'AMÈRICA
JOAQUIM CAMPS

Esport i televisió als EUA

No hi ha dubte que els Estats Units és un país apassionat per l'esport. Per l'esport amb totes les lletres majúscules, ja sigui esport professional, universitari, d'equip, individual, de pilota, de motor o del tipus que sigui. També està clar que la televisió juga un paper molt important en la societat nord-americana. No és cap sorpresa, doncs, que l'esport tingui una presència molt destacada en la programació televisiva dels Estats Units. Per exemple, un cop d'ull a la programació d'aquesta setmana ens mostra que hi ha unes 19 cadenes de televisió que tenen programat transmetre competicions esportives. Les grans cadenes (ABC, CBS, NBC i Fox) habitualment no ofereixen programació esportiva durant la setmana, excepte quan passen les olimpíades, el *play-off* de l'NBA o la World Series de beisbol. Però els caps de setmana acostumen a oferir transmissions esportives des del migdia fins a les sis del vespre.

En el món de la tele per cable hi ha cadenes que es dediquen exclusivament a passar esports. La més representativa és l'ESPN i el seu segon canal ESPN2. Molts nord-americans posen la tele a l'hora d'esmorzar per veure les notícies locals i nacionals al seu canal favorit. Molts altres miren l'informatiu *SportsCenter* a l'ESPN per estar al dia del que passa al món de l'esport. Per exemple, un partit de bàsquet que comença a quarts de vuit a Los Angeles no acaba fins passada la mitjanit, hora de Nova York. Així, molta gent sent la necessitat de posar-se al dia a primera hora del matí. Normalment, *SportsCenter* es va repetint de les cinc del matí a la una de la tarda, i després el tornen a fer a les sis del vespre i a les onze de la nit. ESPN té el contracte amb la lliga d'hoquei gel (NHL), però té un acord que permet a ABC passar partits els caps de setmana. Altres cadenes exclusives per esports són The Golf Channel (autodefinida) i Speedvision, on passen tot tipus de competicions del món del motor. És aquí on passen les curses de fórmula 1. Les altres cadenes estan massa enfeinades amb Nascar, la Fórmula Indy, Càrt, etc. A l'estat de Florida hi ha la Sunshine Network (la cadena del sol, és clar) que també és gairebé exclusivament dedicada als esports. Aquesta cadena ofereix molt d'esport de les universitats de l'estat, però també passa alguns partits dels equips professionals de Florida.

El canal Outdoor Life Network es dedica a tot tipus d'activitats a l'aire lliure. Passen molts programes de pesca i cacera, però és també el lloc per veure el Tour de França, la Vuelta i el Giro. Hi ha canals que es dediquen majoritàriament a passar pel·lícules, però que també ofereixen esports. TBS i TNT passen partits de l'NBA entre setmana, i TBS és la cadena de l'equip dels Atlanta Braves de beisbol. La cadena USA passa molt de tennis i TNN passa rodeo i espectacles com Monster Jam (curses d'obstacles amb camionetes amb rodes ge-

Barry Bonds colpeja la bola en un partit de beisbol de la temporada passada. / EFE

gants) i Demolition Derby (curses a una pista de terra en què l'objectiu és deixar inservibles els cotxes dels teus rivals abans que destrassin el teu).

La cadena en castellà Univisión passa combats de boxa i partits de futbol de la lliga mexicana, i de vegades, de la lliga espanyola, encara que la majoria del futbol europeu només es pot veure amb sistemes de pagament. Resumint, aquesta setmana l'espectador televisiu nord-americà pot veure transmissions de competicions de quatre tipus diferents de curses automobilístiques, bàsquet universitari, de l'NBA i de la nova lliga de desenvolupament de l'NBA, billar, bowling, competicions d'animadores, golf, gimnàstica, hoquei sobre gel, futbol, tennis, atletisme, esquí i altres esports d'hivern, més tota una sèrie d'altres programes sobre una gran varietat d'esports. Per exemple, ESPN passa programes sobre els X-Games (esports de gran risc), kickboxing,

supercròs de motos, competicions de serrar troncs amb serra mecànica, i competicions d'habilitat i força entre membres de les forces armades del país.

Tota aquesta programació està a l'abast de la majoria de televidents, amb accés a les grans cadenes i a les emissores per cable de la programació estàndard. A part de tot això, i segons l'època de la temporada esportiva, hi ha altres opcions. Per exemple, durant la temporada de futbol universitari, ESPN ofereix per pagament gairebé qualsevol partit dels equips de primera divisió universitària. ESPN també ofereix ESPN Classic, un canal on es poden veure programes i gravacions de tota mena d'esdeveniments esportius del passat.

En resum, si algun lector d'El 9 va als Estats Units sense saber gaire anglès, no s'ha de preocupar. Pot posar la tele i gaudir del llenguatge internacional de l'esport, versió USA.

HOQUEI SOBRE PATINS

L'Arenys de Munt s'emporta la lliga catalana femenina

Arenys de Munt (Maresme). El CE Arenys de Munt va guanyar la lliga catalana d'hoquei sobre patins en categoria femenina que es va acabar el cap de setmana passat. El títol es va decidir en el darrer partit, que va enfrontar l'Arenys de Munt i el Voltregà i que va acabar amb empat a dos. Marina Majó i Duisat van marcar per l'Arenys i Giudici i Corominas, pel Voltregà. Els dos equips han assolit la classificació per al campionat estatal. / EL 9

OLIMPISME

El primer anglès que obté una medalla d'esquí, acusat de dopatge

Londres. L'esquiador d'eslàlom Alain Baxter va donar positiu als Jocs d'Hivern de Salt Lake City. L'anglès, que va assolir la medalla de bronze a la prova d'eslàlom, va donar positiu per metanfetamina, coneguda popularment com *speed*, segons el Comitè Olímpic Anglès, que va rebre la notificació del COI divendres. Com sempre, l'acusat ho nega tot, i diu que ell mai no ha pres res per augmentar les seves capacitats. / EL 9

CICLISME

Terrados (ONCE), absolt de tractes amb substàncies dopants

Oviedo. El tribunal d'apel·lació de Douai, a França, va absoldre ahir el metge de l'ONCE, Nicolás Terrados, de la sanció que se li havia imposat de 4.500 euros per la introducció de substàncies dopants a l'Estat veí durant el Tour del 98. Nicolás Terrados, actualment amb el seu equip en la volta de la Comunitat Murciana, va afirmar que se sent molt satisfet: «Aquesta resolució demostra la meua innocència», va dir. / EL 9

► La temporada de pista coberta ha deixat encara més al descobert la greu crisi de l'atletisme a Catalunya

► En l'últim campionat d'Espanya només hi va haver dos campions, la xifra més petita dels últims 10 anys

► La selecció espanyola gairebé no necessita atletes de la federació catalana per afrontar els campionats

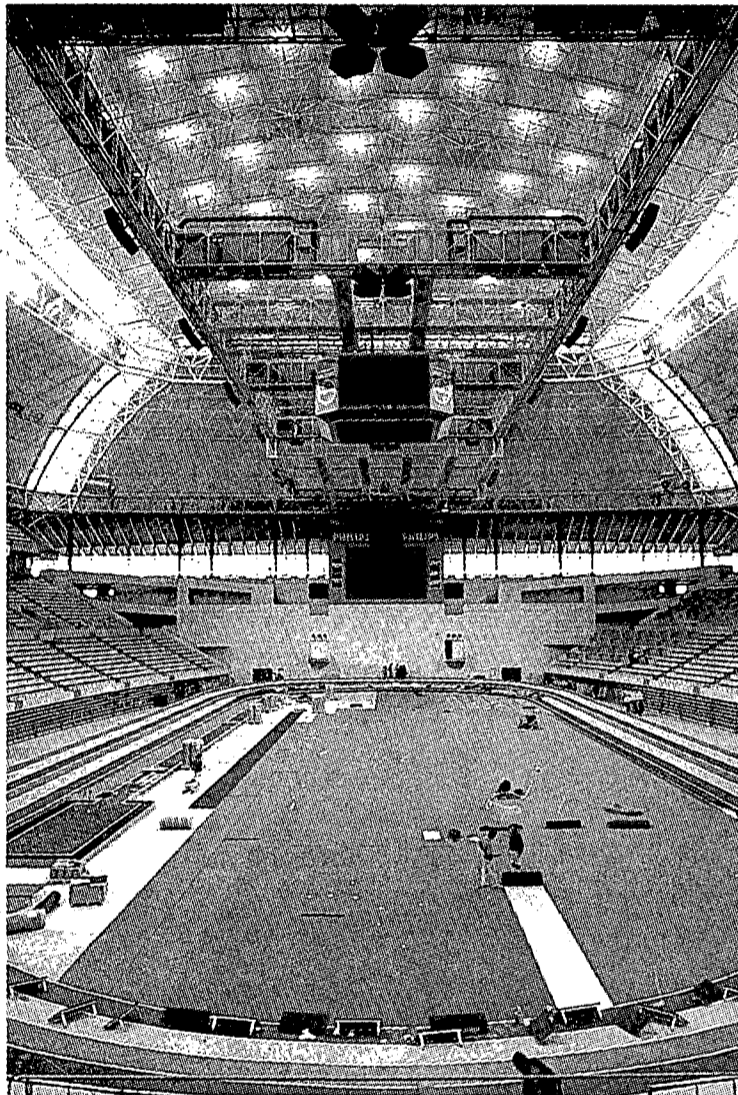
«Quo vadis», atletisme català?

LLUÍS SIMON
Barcelona

El 1994, la revista *Atletismo español* ofería un reportatge, escrit amb admiració i enveja, que demostrava, amb fets i números, la supremacia absoluta de l'atletisme català, «un exemple a imitar» en l'àmbit estatal. En aquell moment gairebé la meitat de les llicències de la federació espanyola pertanyien a Catalunya i ningú gosava discutir, sobre la pista, el domini dels catalans en qual-sevol competició de caràcter autòndic que es disputés.

Aquell mateix any, el 1994, vuit atletes catalans van triomfar en l'estatal de pista coberta que es va fer a Sevilla: Lluís Turon, Toni Lanau, Jordi Rofes, Javier García Chico, Yolanda Díaz, Jacqueline Martín, Encarna Granados i Imma Clopés. Vuit anys després, i també a Sevilla, només dos atletes catalans van endur-se la medalla d'or: David Canal i Carme Blay. Aquesta ha estat la pitjor actuació dels catalans en un campionat estatal en pista coberta i no és que s'hagi encès la llum d'alarma, que ja fa un temps que ho estava, però ha acabat de fer palesa una situació contra la qual la federació catalana intenta lluitar.

La crisi que no cessa. L'atletisme català està en crisi i encara més el de pista coberta. Amb una única instal·lació, a Vilafranca del Penedès, que algun dia haurà de ser traslladada a Sabadell en un projecte que no s'acaba de dur mai a terme, poca cosa es pot fer per impulsar les competicions d'elit i les trobades de base o escolars a l'hivern. Un exemple. El campionat d'Espanya de pista coberta ja ha celebrat 38 edicions i només un cop, el 1969, s'ha disputat a Barcelona. Ni tan sols el 1995, quan el Sant Jordi va ser escenari del mundial *indoor*, Barcelona va ser escenari del campionat espanyol. Un altre exemple acla-

La pista coberta de Vilafranca va estar unes setmanes al Sant Jordi el 1995.

El tema de la pista coberta a Catalunya deixa cua des de fa temps. Un país modern com el nostre va haver d'anar a disputar diversos campionats nacionals a Saragossa! (1984-85-92-93 i 94) i durant alguns anys no hi va haver, ni tan sols, competició, potser per evitar la deshonra del trasllat a l'Aragó. Finalment va arribar la desitjada pista, es va instal·lar al Palau Sant Jordi per al mundial del 1995, però un cop acabat el campionat tothom se la volia treure de sobre. Teníem una pista moderna i no sabem de què fer-ne. Va anar a petar a Vilafranca amb la promesa d'un futur a Sabadell. Els anys passen, tothom es queixa de la precarietat de les instal·lacions a Vilafranca i la solució no arriba.

JOC RAS

Mentrestant, l'atletisme d'hivern agonitza a Catalunya. / U.S.

ridor és el de l'últim europeu a Viena, on la federació espanyola ha obtingut un èxit sense precedent sumant 11 medalles. Només dos atletes catalans hi van ser presents (David Canal i Miguel Quesada) quan

el 1990, en la selecció hi va haver fins a deu atletes catalans: Carles Sala, Antoni Corgos, Gaietà Cornet, Àngel Fariña, Javier García Chico, Teresa Palacio, Yolanda Díaz, Montse Pujol i Gustavo Adolfo Becker.

Alguna llum en la foscor

És cert que aquest hivern tres de les grans estrelles de l'atletisme català han estat gairebé absents de les pistes —Reyes Estévez, Natàlia Rodríguez i Youssef El Nasri— i això s'ha notat a l'hora de comptar els èxits. El nivell mitjà en la major part de les proves, però, ha estat decebedor, amb molt pocs catalans entre els millors del rànquing espanyol. Per extreure'n alguna cosa positiva es pot citar quatre atletes sub-20 que mantenen una progressió esperançadora. Es tracta de Lemen Fatty, que amb 19 anys ja salta 2,20 en alçada; Eloi Rovira (19 anys), 17,32 en pes; Judith Barberà (17 anys), 2:09.88 en els 800 m, i Flor Fatty (17 anys), 14,62 en llançament de pes.

ELS MILLORS DEL RÀNQUING ESTATAL I CATALÀ

► 60 m (M)	1. C. Maestra (Puma) 6,67 20. M. Puigtió (FCB) 6,88	► 60 m (F)	1. G. Alozie (València) 7,28 2. C. Blay (València) 7,43
► 200 m (M)	1. C. Meléndez (Cast.) 21,07 4. J. Mayoral (GEIEG) 21,50	► 200 m (F)	1. C. Sanz (Salamanca) 24,23 9. L. Traperó (Integra 2) 25,08
► 400 m (M)	1. D. Canal (Adidas) 46,21	► 400 m (F)	1. M. Bravo (València) 54,60 3. D. Antonio (AAC) 55,05
► 800 m (M)	1. A. Reina (Reebok) 1:45,25 3. M. Quesada (JAS) 1:48,02	► 800 m (F)	1. M. Martínez (València) 2:00,78 6. J. Barberà (Ploms) 2:09,88
► 1.500 m (M)	1. J.C. Higuero (FCB) 3:36,65 9. X. Areny (Barça) 3:46,34	► 1.500 m (F)	1. M. Domínguez (Nike) 4:07,69 10. A. Bové (Integra 2) 4:30,69
► 3.000 m (M)	1. A. García (Adidas) 7:37,13 14. J. Blanco (Puma) 8:04,47	► 3.000 m (F)	1. M. Domínguez (Nike) 8:53,66 5. J. Martín (FCB) 9:03,12
► 60 m tanques (M)	1. F. Vivancos (Pitius) 7,78 2. J. Vega (FC Barcelona) 7,93	► 60 m tanques (F)	1. G. Alozie (València) 7,89 5. E. Arriscado (AAC) 8,59
► Alçada (M)	1. J. Bermejo (Puma) 2,22 3. L. Fatty (Integra 2) 2,20	► Alçada (F)	1. R. Beitia (València) 1,90 6. I. Clopés (Girona) 1,72
► Perxa (M)	1. M. Miranda (Vaultor) 5,70 3. J. García (Puma) 5,30	► Perxa (F)	1. D. Cervantes (València) 4,25 5. M. Ballesteros (Integra 2) 3,82
► Llargada (M)	1. R. Fernández (Veg.) 8,22 7. J.M. Gener (GEIEG) 7,57	► Llargada (F)	1. C. Montaner (València) 6,73 9. M.C. Triguero (FCB) 5,81
► Triple (M)	1. R. Chapado (Puma) 16,44 2. E. Pérez (Mortalaz) 15,85	► Triple (F)	1. C. Castrejana (València) 13,89 4. T. Mora (FC Barcelona) 13,02
► Pes (M)	1. M. Martínez (Lleó) 21,25 6. E. Rovira (Barça) 17,32	► Pes (F)	1. M. De la Puente (València) 17,10 2. I. Quintanal (FCB) 15,82
► Heptatló (M)	1. Ó. González (Puma) 5,710 5. X. Brunet (Integra 2) 5,416	► Pentatló (F)	1. M. Peinado (València) 4,352 2. I. Clopés (Girona) 4,018

▶ ESQUÍ ALPÍ

Molts dubtes en la recta final de la copa del món

▶ L'última prova, que acabarà diumenge, haurà de decidir la campiona femenina

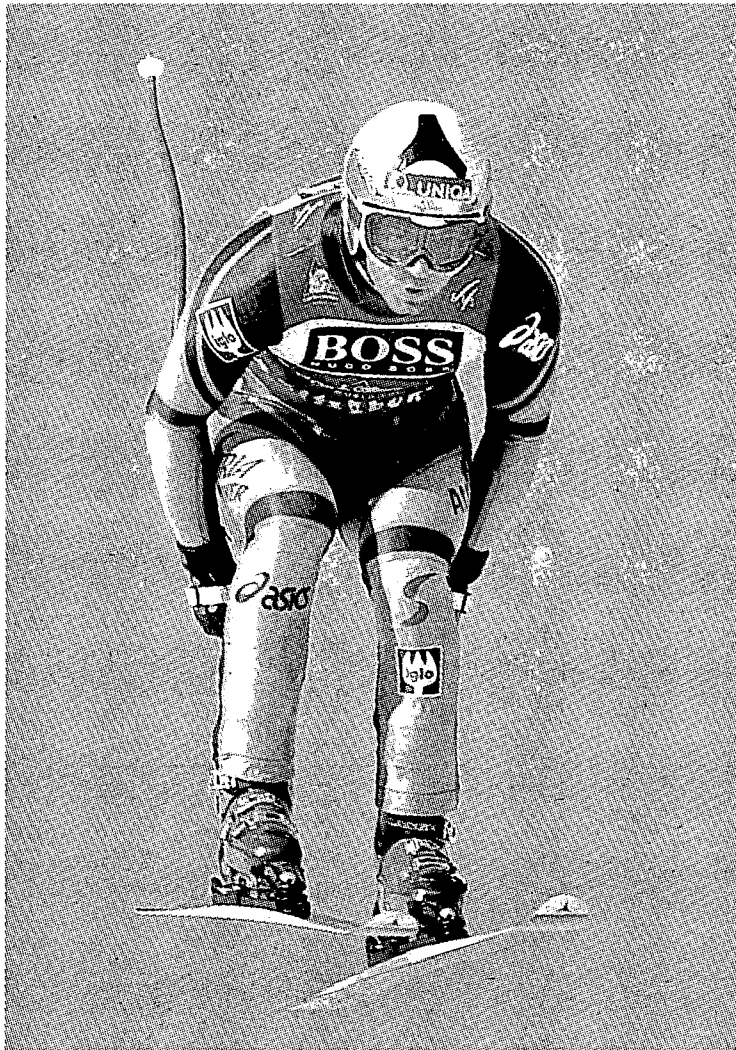
▶ En homes, Eberharter no ha cedit i ja ha guanyat la general i el descens

MARC SALGAS
Barcelona

La copa del món d'esquí alpí arriba a la recta final amb molts dubtes encara per resoldre. Tot i que l'austríac Stephan Eberharter ja es va proclamar campió del món en la general i en el descens en les proves disputades el cap de setmana passat a Kvitfjell (Noruega), encara queden moltes disciplines en les quals les actuals posicions podrien variar depenent del resultat de l'última de les proves de la temporada, que començarà avui i acabarà el dia 10 a Flachau (Àustria).

A l'estació tirolesa es decidirà, per exemple, la campiona del món en la general femenina, que de moment lidera l'austríaca Michaela Dorfmeister per davant de la seva compatriota Renate Goetschl, que no acabarà la temporada per lesió. A diferència de la categoria masculina, en dones la classificació ha estat molt igualada perquè no hi ha hagut una figura equivalent a Eberharter, que ha dominat de manera insultant el circuit masculí durant tota la temporada i s'ha acabat proclamant guanyador amb més de 500 punts d'avanatge respecte del segon, el noruec Kjetil Andre Aamodt. A més, l'austríac ha estat el millor en les especialitats de descens i de supergegant i ha guanyat un total de nou curses.

Una líder polivalent. En canvi, en categoria femenina Dorfmeister no lidera cap de les especialitats tot i ser la millor en la general i només ha aconseguit guanyar tres proves de la copa del món, totes elles en gegant. L'austríaca ha basat el seu lideratge en la regularitat mantinguda en quatre disciplines: en gegant i combinada és segona, en descens és quarta i en supergegant, vuitena. La resta de rivals més destacades no han estat tan regulars i han obtingut les seves puntuacions en menys disciplines. El que ja és segur són les proclamacions

Stephan Eberharter, nou campió del món, durant el descens de Kitzbuehel. / EFE

La clau de la gran temporada d'Eberharter

Eberharter és un dels veterans del circuit professional d'esquí alpí, tot i que ja havia demostrat la seva valua, fins aquesta temporada no havia aconseguit imposar-se en les competicions més importants. L'austríac havia quedat eclipsat els últims anys per l'ampla i allargada ombra del seu compatriota Hermann Maier (el clar dominador de la copa del món des del 1998) que ha estat retirat de les pistes durant tota la temporada per culpa d'un greu accident de moto que va patir el passat mes d'agost. Amb Maier fora de combat, Eberharter s'ha sabut aprofitar al màxim de la situació i s'ha proclamat campió del món sense que veiés perillar el seu títol en cap moment. Als Jocs Olímpics de Salt Lake City va poder ampliar el seu medaller particular, que consistia en una sola medalla de plata aconseguida a Nagano, amb un or, una plata i un bronze.

d'Isolde Kostner, Renate Goetschl i Hilde Gerg com a campiones del món en descens, combinada i supergegant. Faltarà saber quina esquiadora es proclama campiona del món. Dorfmeister és qui

té més números, sobretot després de l'abandonament de Renate Goetschl, la seva rival més directa. En gegant i eslàlom les favorites seran Sonja Nef i la francesa Laure Pequegnot, respectivament. Per últim, en ho-

LES CLASSIFICACIONS

▶ General. Homes

1r. S. Eberharter (Àustria)	1492
2n. KA. Aamodt (Noruega)	990
3r. D. Cuhe (Suïssa)	904

▶ Descens. Homes

1r. S. Eberharter (Àustria)	710
2n. F. Strobl (Àustria)	470
3r. K. Ghedina (Itàlia)	352

▶ Eslàlom Gegant. Homes

1r. F. Covili (França)	426
2n. D. Cuhe (Suïssa)	380
3r. S. Eberharter (Àustria)	362

▶ Combinada. Homes

1r. K. Aamodt (Noruega)	200
2n. L. Kjus (Noruega)	140
3r. A. Jerman (Eslovènia)	82

▶ Supergegant. Homes

1r. S. Eberharter (Àustria)	420
2n. D. Cuhe (Suïssa)	326
3r. F. Strobl (Àustria)	246

▶ Eslàlom. Homes

1r. I. Kostelic (Cròcia)	511
2n. B. Miller (EUA)	480
3r. J. Vidal (França)	396

▶ General. Dones

1r. M. Dorfmeister (Àustria)	1031
2n. R. Goetschl (Àustria)	931
3r. S. Nef (Suïssa)	804

▶ Descens. Dones

1r. I. Kostner (Itàlia)	546
2n. R. Goetschl (Àustria)	408
3r. H. Gerg (Alemanya)	396

▶ Eslàlom Gegant. Dones

1r. S. Nef (Suïssa)	474
2n. M. Dorfmeister (Àustria)	454
3r. A. Flemmen (Noruega)	335

▶ Combinada. Dones

1r. R. Goetschl (Àustria)	200
2n. M. Dorfmeister (Àustria)	96
3r. B. Obermoser (Àustria)	82

▶ Super Gegant. Dones

1r. H. Gerg (Alemanya)	295
2n. R. Goetschl (Àustria)	210
3r. K. Putzer (Itàlia)	176

▶ Eslàlom. Dones

1r. L. Pequegnot (França)	552
1r. K. Koznick (Estats Units)	498
1r. A. Paerson (Suècia)	400

▶ TENNIS

Corretja, Balcells, Mantilla i Portas, endavant a l'obert de Scottsdale

Scottsdale (EUA). Els tennistes catalans Alex Corretja, Joan Balcells, Félix Mantilla i Albert Portas van superar ahir la primera ronda del torneig de Scottsdale. Corretja, que és el cinquè cap de sèrie, va eliminar l'alemany Michael Kohlmann; Balcells es va desfer de Galo Blanco; Mantilla, del britànic Martin Lee; i Portas, el brasiler Flavio Saretta. Carles Moyà juga avui contra el primer favorit, l'alemany Tommy Haas. / EFE

▶ CICLISME

Comença la volta a Múrcia amb Marco Pantani com a atracció

Múrcia. La volta a Múrcia comença avui sense un favorit clar i amb la presència d'alguns dels millors equips del pilot internacional. La cursa, dividida en cinc etapes, servirà perquè faci el seu debut aquest any el polèmic ciclista italià del Mercatone Marco Pantani, que va guanyar la volta el 1999. El nord-americà Lance Armstrong i l'alemany Jan Ullrich volien participar-hi, però finalment seran baixa. / EFE

▶ ESQUÍ ALPÍ

Lluent i Clemente en noies i Campo i Dot en nois, primers de Catalunya

Alp (Cerdanya). La Molina i Portè-Pimorent van acollir el campionat de Catalunya absolut d'esquí alpí. Judit Lluent (Granollers) va acabar primera de l'eslàlom femení amb 1:50.61 mentre que Ricard Campo (la Molina) ho va fer en la prova masculina en un temps d'1:45.14. En el gegant, Gemma Clemente (Girona) va acabar primera amb un temps de 2:44.05 mentre que Oriol Dot (CANMC) va ser primer amb 2:32.58. / EL9

ESQUÍ

Muehlegg prepara la seva defensa a Barcelona

◉ L'esquiador podria donar la cara per primer cop després de l'escàndol

◉ Un bufet català podria portar la defensa del doble campió olímpic

EL 9

Barcelona

L'esquiador Johann Muehlegg, que va ser expulsat dels Jocs Olímpics de Salt Lake City i desposseït de la seva tercera medalla d'or per haver donat positiu, es trobava ahir a Barcelona per contactar amb un bufet d'advocats, concretament Cuatrecasas, amb l'objectiu de començar a preparar la seva defensa davant del Comitè Olímpic Internacional (COI).

Muehlegg va donar positiu en un control del 21 de febrer per darbepoetina i això va fer que el COI li retirés la medalla que va conquerir en els 50 km. L'esquiador d'origen alemany s'arrisca ara a una forta sanció

de la Federació Internacional d'Esquí. Avui, a Madrid, Muehlegg podria donar la cara, aconsellat pel Consell Superior

d'Esports, per mirar de justificar davant de l'opinió pública espanyola el seu positiu a Salt Lake City.

Johann Muehlegg, en una imatge als Jocs de Salt Lake City. / EFE

ESPORTS D'HIVERN

Els italians dominen la cursa de raquetes de Soldeu

Soldeu (Andorra). Els especialistes italians van dominar la tercera prova de la copa d'Europa de curses de raquetes que es va disputar diumenge a l'estació de Soldeu El Tarter dintre dels Snow Games que organitza durant aquest mes de març l'estació andorrana. La victòria va ser per a Carlo Rigoni per davant de Franco Torresani i el campió mundial Antonio Molinari. El millor català va ser Jordi Muntaner, cinquè. Un total de 152 corredors van participar en la cursa de 11,5 quilòmetres de recorregut i un desnivell acumulat de més de 800 metres. / EL 9

POLÍTICA ESPORTIVA

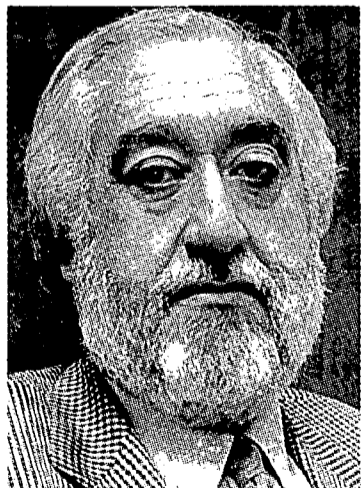
Pujol nomena Maldonado nou secretari de l'Esport

EL 9

Barcelona

Josep Maldonado va ser nomenat ahir pel president de la Generalitat, Jordi Pujol, nou secretari general de l'Esport, en substitució de Joan Anton Camuñas, que no ha arribat a complir els dos anys en el càrrec.

Maldonado, que va ser proposat pel conseller de Cultura, Jordi Vilajoana, ha estat sempre vinculat al món de l'esport i ha practicat com a federat l'handbol, la vela i el futbol. Actualment és directiu de la Fundació d'Exjugadors del FC Barcelona i practica el futbol amb els veterans del club blaugrana i amb l'equip de TV3. El nou secretari general de l'Esport haurà de deixar l'escó que ocupava al Congrés dels Diputats des del 2000, any en què es va presentar encapçalant la llista de

Una imatge de Josep Maldonado. / EL 9.

CiU a Tarragona.

Maldonado presidirà avui el seu primer acte oficial com a secretari de l'Esport al Museu de l'Esport Dr. Melcior Colet, on la Fundació «la Caixa» cedirà 73 ordinadors a les federacions catalanes com a mesura per millorar la seva gestió.

"La R-Pública"

de dilluns a divendres,
de 6.00h a 11.00h
amb
Joan Barril

OM 882 FM 91.0 FM 92.7 FM 95.2 FM 105.8
Frequència Barcelona Frequència Girona Frequència Lleida Frequència Camp de Tarragona

COM Ràdio

la ràdio pública

www.comradio.com telèfon: 935 080 600

Espanya cau contra l'Argentina (3-1) i lluitarà pel novè lloc

► Els homes de Toni Forrellat necessitaven una victòria per aspirar a ser cinquens

► El proper partit serà demà contra l'Índia, que ha quedat sisena del grup B

EL 9

Kuala Lumpur (Malàisia)

La selecció estatal d'hoquei sobre herba jugarà per la novena plaça del campionat del món de Kuala Lumpur (Malàisia) després de caure derrotada ahir per 3-1 contra l'Argentina en l'últim partit del grup A.

Els homes de Toni Forrellat disputaven aquest enfrontament amb l'única esperança de classificar-se per a la lluita de la cinquena plaça, després que la victòria d'Holanda contra Sud-àfrica per 3-0 els va allunyar definitivament de les semifinals. El combinat estatal, que ha acabat cinquena de grup, necessitava una victòria per entrar en la lluita pel cinquè lloc.

El partit es va resoldre en la primera part amb un marcador

Ramon Sala lluita contra l'argentí Jorge Lombi en el partit d'ahir. / EFE

de 3-1 contrari al combinat estatal, que no va patir canvis en la represa. Els homes de Forrellat van arribar a empatar el partit al minut 24, quan perdia per un gol, però només un minut després l'Argentina es tornava a avançar i rematava la feina al minut 35 amb l'últim gol de Mario Almada. En el proper partit, que tindrà lloc demà, la selecció estatal s'enfrontarà a l'Índia.

ARGENTINA: Moreira, Caldas, Paulón, Almada, Retegui, Mac Cormik, Iombi, Zylberg, Orozco, Paredes, Garetta —equip inicial— Hourquebie, Vila Oscaris, Vila, Capurro.

ESpanya: Herrera, Fàbregas, Escarré, Amat, Arnau, R. Sala, Alegre, Sánchez, Ribas, Garza, Pérez —equip inicial— Aguilar, Tubau, Quintana, Casas, Sojo, A. Sala.

GOls: 1-0 (15') Mario Almada (PC). 1-1 (24') Albert Sala. 2-1 (25') Rodrigo Villa. 3-1 (35') Mario Almada (PC).

Àrbitres: Murray Grime (Àustria) i Han Jin Soo (Corea).

► HOQUEI HERBA

Mundial. Grup A

Belgica-Nova Zelanda	3-4
Pakistan-Alemanya	2-3
Sud-àfrica-Holanda	0-3
Argentina-Espanya	3-1

EQUIPS PJ PG PE PP GF GC PT

Alemanya	7	6	1	0	19	8	18
Holanda	7	5	1	1	17	5	16
Argentina	7	5	2	0	18	12	15
Pakistan	7	4	3	0	9	12	12
Espanya	7	3	2	2	12	11	11
Nova Zelanda	7	2	5	0	9	18	6
Sud-àfrica	7	1	5	1	7	19	4
Bèlgica	7	0	7	0	7	23	0

► Mundial. Grup B

Cuba-Japó	2-4
Anglaterra-Corea	2-0
Austràlia-Índia	4-3
Polònia-Malàisia	2-2

EQUIPS PJ PG PE PP GF GC PT

Austràlia	7	7	0	0	28	6	21
Corea	7	5	2	0	20	11	15
Malàisia	7	4	2	1	14	13	13
Anglaterra	7	4	3	0	15	7	12
Japó	7	3	3	1	10	15	10
Índia	7	2	4	1	18	15	7
Polònia	7	1	5	1	9	19	4
Cuba	7	0	7	0	7	35	0

► 9e-12e LLOCS

Espanya-Índia	demà
Japó-Nova Zelanda	demà

► 5e-8e LLOCS

Argentina-Anglaterra	demà
Malàisia-Pakistan	demà

► Semifinals

Alemanya-Corea	demà
Austràlia-Holanda	demà

EL 9
ESPORTIU DE CATALUNYA

ANUNCIS CLASSIFICATS
902 36 99 99

RELACIONS

MILIONÀRIA ESTRANGERA sense família, busca company per accedir herència.
Tel. 906 422 925
Ref. 0.5022245

OSONA-VALLÈS ORIENTAL. Noies. Residents busquen amicitat, relacions esporàdiques.
Tel. 906 426 575
Ref. 0.5022241

SENYORA BUSCA HOME, 25-50 anys per a sexe, gratífic.
Tel. 906 428 398
Ref. 0.5022242

TERRASSA-SABADELL. Amicitat, relacions formals, esporàdiques, operadores atrevides. Atreuix-tel!
Tel. 906 42 81 85
Ref. 0.5022240

RELAX

«LES INFERMERES». Busques un ambient relaxat, net i de màxima discreció? Vine no te'n penediràs.
Tel. 972 21 38 61
Ref. 0.5022232

«MADALENA 22 ANYS, alta, ulls verds, molt maca, molt atenta, prova-la, repetiràs. Clàudia 22 anys, alta, escultural, el millor per als teus millors moments. Horari d'11 a 22 h. C/ Rutlla, 242, 1r 1a.
Ref. 0.5022229

CLUB
AMBIENTE SELECTO
Abierto todos los días
de 6 de la tarde
hasta la madrugada
tel. 972 477 478 - 972 477 283
Ctra. Aeroport
Riudellots de la Selva
GIRONA
121878/362662J

WISKERIA Brasil
Tens més de 20 raons per vindre...
Festes Privades
Comiats de solters
Alcalde Costa, 63
Tel. 973 26 36 36 LLEIDA

«RENOVACIÓ» Jovent i bellesa, sense competència. Margaret 18 autèntics anys, pits grans, tersos, preciosos, tibants. Valeria, 20 anys, rosseta, esvelta, una passada. Diana, alta, cos escultural, cuixes excitants, cintureta de vespa, el «sumum» de l'erotisme. Tots els serveis, especial dúplex. Econòmic. Mínim 7.000.-, 1 hora 13.000.- Rigorosament discret, properament reformes. Diumenges i festius obert. Horari 10-23. La Rutlla, 242, 1r 1a, i recorda renovem constantment de senyoretas.
Ref. 0.5022231

ATENCIÓ STOP. Sóc joveneta, 18 anys, ulls clars, molt bonica, faig tots els serveis.
Tel. 972 41 10 73
Ref. 0.5022225

CARLA. Autèntics 18 anys, catalana, petonera, dolça... sí a tot, sense presses.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022249

CÈLIA I LAURA, 18 i 19 anys. CATALANES, rosses, maquíssimes. Especial grec, dúplex i lesbics autèntics.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022247

ESTHER. 19 anys, un autèntic caprici. Femenina, diferent. Ardent. Moments agradables. Només tu i jo.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022248

NOU A VIC. Dues amigues catalanes molt especials.
Tel. 93 889 43 89
Ref. 0.5022251

OLGA Russa, maquíssima, 22 anys, rossa, 90 de pit. Molt agradable! **MARIBEL** 23 anys, rossa, maquíssima, alta, prima, 95 de pit. T'espero! **ALICIA** 23 anys, alta, prima, morena. Molt carinyosa! Et ve de gust un massatge eròtic amb o sense vibrador? Oferim streptase, comiats de solter, ambient delicat. Màxima discreció, qualitat i higiene. Sortides hotel i domicili. Visa sf. **DIUMENGES** de 14 a 22 h.
Tel. 93 886 17 36 / 93 886 40 00
Ref. 0.5022250

SENYORETA s'ofereix per a relacions esporàdiques amb ajuda econòmica.
Tel. 646 228 893
Ref. 0.5022253

SENYORETES de 23 a 26 anys. Discret i tranquil. Servei sense presses.
Tel. 93 840 08 70
Ref. 0.5022252

RELAX 906

GRATUÏTAMENT SEXE amb senyores estrangeres, atractives, discreció, alts guanyos.
Tel. 906 425 972
Ref. 0.5022246

NECESSITEM XOFER per a trasllat noies d'altern, alts guanyos.
Tel. 906 422 926
Ref. 0.5022244

PAGO 35.000 PER SEXE, tinc grans pits, bon cul.
Tel. 906 425 971
Ref. 0.5022243

TAROT

TAROT SENTIMENTAL deixa que l'amor entri a la teva vida i al teu cor.
Tel. 906 422 200
Ref. 0.5022216

TAROT Sentimental
No permissis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón
906 422 200

TAROT Sentimental
No permissis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón
906 422 200

«Poca gent ens té en compte per a la copa»

ENTREVISTA A IVAN TIBAU. Capità del Viva Hábitat Blanes, actual campió de copa

ANNA FERRER
Barcelona

És el capità de l'actual campió de la copa del Rei, el Viva Hábitat Blanes. Ara, a Vic tocaria revalidar el títol, però les circumstàncies no són les mateixes que la temporada passada. Enguany el Blanes ha entrat vuitè classificat, mentre que en l'anterior edició ho feia segon i com a cap de sèrie. En una situació com aquesta, poc a perdre i molt a guanyar.

—Torna la copa del Rei. Se sent pressionat pel fet d'haver de defensar el títol?

—«Siguem realistes. Aquest any hem entrat a la copa de manera molt ajustada. No crec que en cap cas sortim com a favorits, per això ja hi ha el Barça, l'Igualada, el Lleida...»

—M'està dient que es descarta en la lluita pel títol?

—«No, en absolut. Però és cert que poca gent compta amb nosaltres. Però què hi farem... anirem a jugar el primer partit i donar-ho tot a la pista.»

—Sap que qualsevol resultat aixecarà comentaris...

—«Sí, si perdem la gent dirà que ja s'esperava, que no és el mateix que l'any passat, que no estem en un bon moment...»

—I si guanyen?

—«Veuran que no hem anat de víctimes i serà un partit clau per tirar endavant, una injecció de moral per agafar confiança amb vista a la semifinal. Estem canviant la manera de fer i sembla que tot va millor.»

—Però anem a pams...

—«Sí, primer hi ha el partit contra l'Igualada i en 50 minuts tenim més possibilitats de guanyar. Aquest any contra ells hem perdut els dos partits però tenim moltes ganes de fer un bon paper a la pista.»

—Què ens pot dir de l'Igualada?

—«Estan en un bon moment, són un equip molt conjuntat, però després d'aquestes dues derrotes contra ells ara ens

Ivan Tibau en una jugada de la final de copa del Rei de la temporada passada contra el Voltregà. / M. LLADÓ

toca guanyar a nosaltres. Hem d'estudiar tot el que fan i aprofitar qualsevol moment per posar-nos davant. Serà difícil.»

—On pot estar la clau?

—«Hem de jugar al nostre ritme, no anar al seu.»

—I a més a més en aquestes eliminatòries a partit únic sempre fa falta una mica de sort, no?

—«Sort i encert. A veure si podem aconseguir-ho per segon any consecutiu. Són cinquanta minuts i hi ha més probabilitats que en una lliga. S'ha de jugar per guanyar i jugar do-

nant-ho tot.»

—Com està l'equip amb tot això del canvi d'entrenador?

—«Cada cop millor, a poc a poc anem agafant més confiança i cada cop treballem més bé, hi ha bones sensacions dins l'equip. Tot i això arribem a la copa amb una baixa sensible, Jose Martos. Estava jugant bé i la seva absència es notará.»

—I ara sembla que a Vic els posen traves per l'hotel, les entrades i el desplaçament.

—«La veritat és que he estat desconnectat i d'això no en sé

res. Tot això dóna morbositat a l'assumpte, però s'han de complir els contractes. Això als jugadors no ens afecta.»

—En el pla personal, com arriba a aquest partit?

—«Amb la intenció de donar el màxim. Com a cada partit a sortir a la pista a jugar per guanyar, però essent conscient que no serà gens fàcil.»

—El públic pot ajudar, no?

—«És clar, és important, esperem que vingui gent de Blanes, i si no intentarem posar-nos el que hi hagi a la butxaca.»

Decisiu en el Mundial de l'Argentina amb la selecció estatal

El jugador lleoretenc arriba a aquesta copa sent el capità de l'equip on compleix la segona temporada. Aquest davanter de 29 anys va ser una peça clau per a la consecució del mundial per la selecció espanyola el mes d'octubre. El mundial es va jugar a San Juan (Argentina) i la final la van jugar i guanyar contra els amfitrions. Tibau va ser l'encarregat de marcar el gol que va suposar l'empat a dos i també va ser l'únic jugador que en la tanda de penals va transformar el seu xut, en el gol que donava el títol a la selecció. Aquest títol se suma a la copa del Rei que va guanyar la temporada passada, a tres copes d'Europa, una lliga i dues copes de les Nacions, a més a més d'haver estat internacional en més de 40 ocasions.

L'ACTUALITAT

⊗ Hem de ser realistes, aquest any hem entrat de manera molt ajustada

ELS PROPÒSITS

⊗ El que està clar és que contra l'Igualada sortirem a donar-ho tot

El Barça i l'Scavolini, calçats amb la necessitat del triomf

El Barça disposarà de tots els jugadors, però té Jasikevicius, Dueñas i Rentzias tocats

L'equip italià també tindrà tots els seus homes, un cop recuperats Beric i Blair

J.P.
Pesaro/Barcelona

És el primer dia D per al Barça en l'Eurolliga d'enguany. Aïto ho sap, els jugadors n'estan al corrent i els aficionats barcelonistes ho tenen clàr. Per molt que una derrota no deixaria sec del tot l'equip català, el Barça ja només podria agafar-se a l'èpica per ser a Bolonya d'aquí a un mes. Excessiu. Avui, al BPA Palas de Pesaro i davant de més de 10.000 *tifosi*, el Barça té un doble o res en l'Eurolliga 2002.

Tres noms, cinc homes. Els italians són un equip molt més previsible que no pas l'Skipper. Per entendre'ns, el perill dels italians vindrà de tres posicions molt concretes, amb nom i cognom, i se sustenta en dos homes. Booker, Beric i Tusek; base, aler i pivot. El primer és la identitat dels italians a la pista. Si està calent, pot fer 30 punts tranquil·lament i com ho fan tots els bases *play-ground*: des de l'1x1, ja sigui amb tir o penetració. Miroslav Beric, exjugador del Tau, és un tirador iugoslau, amb tot el que això implica. I Marko Tusek és el pivot referència en l'ofensiva de l'equip de Stefano Pillastrini, un home molt complicat de defensar, amb moviments més que correctes sota l'anella i amb una excel·lent mà per llançar (45%) des dels 6,25. De complements a tot això, Joseph

Joseph Blair, en un partit de la primera fase contra el Cibona. / EFE.

Blair, excel·lent rebotador (el segon de la primera fase de la competició) i que sap aprofitar molt bé les pilotes doblades, i Middleton. Aquest veteraniàssim escorta nacionalitzat és el cinquè home que pot trencar el

Barça. Tant pot ser que no se'l vegi, com que sigui l'home del partit.

El Barça arriba enfortit del partit de dissabte al Palau contra el Madrid, però conscient que no passa el seu moment

EL RIVAL

SCAVOLINI DE PESARO

DADES DE L'EQUIP

JUGADOR	POSICIÓ	ALÇADA
4 Beric, M.	Aler	2m00
5 Booker, M.	Base	1m85
6 Blair, J.	Pivot	2m08
7 DeMarco, J.	Aler pivot	2m04
8 Gigena, S.	Aler	2m00
9 Serri, M.	Base	1m85
10 Middleton, L.	Escorta	1m90
11 Pecile, A.	Base	1m85
12 Traina, B.	Escorta	1m98
13 Tusek, M.	Aler pivot	2m03
14 Maggioni, M.	Pivot	2m12
15 Panichi, M.	Aler pivot	2m05

ENTRENADOR: Stefano Pillastrini.

LA FIGURA

Melvin Booker
(BASE)

Jugarà més de 30 minuts, i si cal, tot el partit. Anota, dirigeix i mana. El ritme de l'Scavolini és seu. A més, fa punts (16,7) i amb molt bons percentatges (50,4% i 46%).

PAVEL·LÓ: BPA Palas
TV: C33 / HORA: 20h

més dolç. El que fa un parell de mesos sortia amb els ulls clucs, ara costa un munt de portar a la pista. Excepte Navarro, Digbeu i Rodríguez, ningú és prou fiable ara mateix en el conjunt d'Aïto García Reneses.

El Pamesa, a quarts (89-68)

EL 9
València

El Pamesa va classificar-se ahir per als vuitens de final de la copa Saporta en derrotar de forma contundent l'Estudiantes (89-68), que havia de capgirar els tres punts de desavantatge del partit d'anada.

En els primers minuts, Rodilla va assumir la responsabilitat, i 9 punts seus gairebé seguits van situar els de casa amb

un primer avantatge important. Contagiat per l'ambient d'eufòria del pavelló, l'equip de Luis Casimiro va apostar per combinar accions senzilles i efectives que explotaven la superioritat física de Paraíso sobre Jasen i les dificultats de Felipe Reyes per defensar les penetracions de Hopkins. Al descans la diferència ja era sensible (45-31) i en el tercer quart no va parar de créixer.

El rival dels valencians en els

vuitens serà el Telekom Bonn.

PAMESA VALÈNCIA: Rodilla (13), Luengo (4), Paraíso (18), Hopkins (20), Alston (11) —cinc inicial— Elson (5), Millera (4), Schmidt (12), Albert (2) i Clifford (-).

ADECCO ESTUDIANTES: Azofra (9) Jasen (16), Jiménez (3), A. Reyes (6), F. Reyes (12) —cinc inicial— Patterson (4), Yáñez (5), Misó (5), Gabriel (8) i Vidaurreta (-).

PARCIALS: 23-13, 22-18, 25-17 i 19-20.

ÀRBITRES: Anibal Castano i José Malgalhes (Portugal).

PÚBLIC: Uns 8.700 aficionats a la Font de Sant Lluis.

Alston es fa lloc a la zona. / EFE.

El Tau de Vitòria visita la pista de l'actual campió de la Suproliga

Tel-Aviv. Els israelians (aficionats i jugadors) del Maccabi posen a prova aquest vespre la capacitat del Tau de Dusko Ivanovic a l'Eurolliga. Després de l'exhibició de la primera jornada contra l'Ulker a Vitòria, el Tau visita la pista del teòric màxim favorit del grup. Els hebreus van derrotar el CSKA de Moscou per només un punt de diferència, tot i el seu teòric potencial, no van exercir de galls del grup. La diferència final, guanyo o no, que assoleixi el Tau, podria ser capital per a la classificació. / EL 9

La FIBA i l'Eurolliga, cada dia més a prop de fer pública la fusió

Madrid. La FIBA i l'Eurolliga van mantenir dilluns a Barcelona una reunió per perfilar els termes finals de la fusió que pretenen començar així a redactar-los. Els dos organismes, un cop arribat a un acord verbal per a convertir l'Eurolliga en la màxima competició oficial de clubs de la FIBA, van perfilar els detalls referents als criteris d'accés, el dopatge, la inscripció i l'arbitratge de la competició. Els dos organismes, en properes reunions, faran la redacció final de l'acord. / EL 9

Roger Esteller tornaria al Barça sense pensar-s'ho dues vegades

Barcelona. El jugador català del Pau Orthez francès, Roger Esteller, va afirmar ahir que «tornaria al Barça amb els ulls clucs». La seva afirmació feia referència a un possible interès del Barça per tornar-lo a tenir la propera temporada en la seva relació de jugadors. Ell, però, no té constància d'aquest possible interès del club català. Tot i la seva polèmica sortida del club, l'escorta de Sants assegura: «El Barça és l'equip del meu cor.» / EL 9

A Portland sembla que ja ningú vol fer més galls

➤ Els Blazers tornen a fer respecte, i no només per la relació de jugadors que tenen

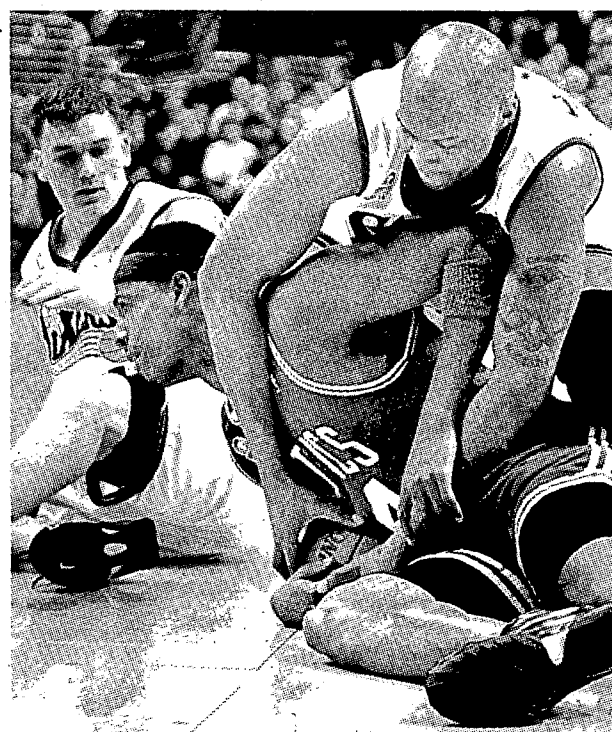
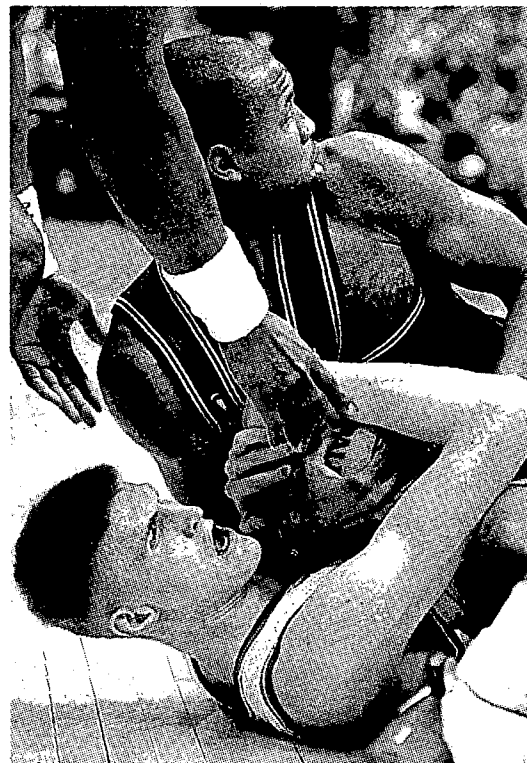
➤ Fa dos mesos que són equilibrats, durs en defensa i coherents en atac, com un equip

JORDI PLA
Barcelona

Ahir els Blazers van superar 107-95 els Kings, els millors de l'oest. Els millors? Avui, el millor equip de l'oest, i per extensió de tota la lliga, són els Blazers. No hi ha ningú en l'NBA que posi en dubte l'afirmació. Fa deu partits seguits que guanyen —des del 17 de febrer—. Però hi ha més, força més.

El 8 de gener passat Portland va perdre (101-92) contra els Atlanta (una calamitat d'equip) un partit que tenia al sac. Va fer-ho com sempre, provant de jugar amb cinc pilotes els darrers minuts, i això, ja ho sabem, està prohibit. (Estaven amb 15-19). L'endemà mateix, Mo Cheeks, l'encarregat d'ordenar el galliner que Paul Allen ha ideat a base de dòlars i més dòlars, va tocar el timbre. El títol de la trobada: *O juguem com un equip, cinc homes i una pilota, o perdreu i perdreu fins que us mateu entre vosaltres*. L'endemà, l'equip va guanyar a la pista de Miami, i des d'aleshores i fins ahir, 21-5 per a ells i, juntament amb els mateixos Heat, els més temuts ara mateix de la lliga. En la sèrie aquesta de 21 han passat per la pedra els Lakers, els Kings —dues vegades—, els Dallas, els Sixers o els Bucks. I a Portland, tot i O'Neal, somien que encara poden arribar temps millors.

Algun equip de la lliga amb més talent? Mo Cheeks va ser company, en els Sixers, d'individus com ara Darryl Dawkins, Moses Malone, Charles Barkley i el mític Julius Erving. Cheeks sap, per tant, què significa egoisme (caràcters forts, quan convé). Si mirem la relació d'homes dels Blazers (Wallace —jugador de la setmana, per cert—, Pippen, Bonzi Wells, Stoudamire, Dereck Anderson, Rubben Patterson i Shawn Kemp —admès de nou en la lliga—) veurem que aquí, qui més l'ha passada era perquè tenia el 23 al costat. La resta, només ha entès el bàsquet com a botar, penetrar i tirar. Mo va deixar fer l'equip (?) al principi de tempo-

! BÀSQUET O LLUITA LLIURE? Queda clar que ja ningú regala res. Cada dia que passa, a la lliga hi ha més núvols, fer bàsquets fàcils costa més i la pilota té un preu més alt. Amb prou feines un mes, l'hora de la veritat trucarà a la porta de casa. Mike Bibby i «Shedd» Wallace només tenen una obsessió; Kirilenko i Cheany la tenen i no la volen compartir. Battier sap que on no arriben les cames hi arriben els braços i Derrick Coleman, que tant sí com no vol la pilota de Pierce. / EFE

rada, conscient que parlar amb ells era com fer-ho amb el Senyor. Un cop la realitat va dir-hi la seva, ho va fer ell. Cal defensar, siguis o no un crack, i parlar, parlar i tornar a parlar (ser

positiu a l'infern i pacient a tocar del cel). L'equip, l'any passat, va ser el que més tècniques va rebre (105, 41 per a Wallace) i per bé que aquest any són els més consistents amb 91 (com

els Sixers), els egos de Portland s'han calmat. I així, passa que, en la sèrie de 21-5 que dèiem, fins a sis jugadors diferents han estat els màxims anotadors. Passa, i ja no passa res.

Per Gasol i per Memphis no hi ha manera que surti el sol

Atlanta. Arribar a la costa és un impossible. Ni jugant contra equips que ja no tenen res a fer com tu. La lliga no perdona i els Grizzlies i Pau Gasol van on el corrent de l'NBA vol. Aquesta darrera jornada ha estat amb els Hawks, que els han derrotat fàcilment: 95-76. Gasol sembla que flaqueja i on no arriben les forces tampoc ho fa l'ànima. Els marcatges que rep ja no són com els de desembre o fa un mes. Ahir, 12 punts i 3 rebots amb 4 de 9 en tirs a cistella. Pels Hawks, Toni Kukoc va acabar d'enfonsar Memphis des de la banqueta: 24 punts, 4 de 4 triples i només una errada de tir en 26 minuts. A Filadèlfia, els Celtics van sumar després de 5 partits, 94-100, i els Jazz van embastar un altre trumfo a costa dels Nuggets, 100-82. / J.P.

• NBA

Sixers-Celtics	94-100
Hawks-Grizzlies	95-76
Jazz-Nuggets	100-82
Blazers-Kings	107-95

FEDERACIÓ EST DIVISIÓ ATLÀNTIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Nets	58	39	19
Celtics	59	32	27
Magic	59	31	28
Sixers	59	30	29
Wizards	58	28	30
Heat	57	25	32
Knicks	57	21	36

FEDERACIÓ EST DIVISIÓ CENTRAL

EQUIP	PJ	PG	PP
Pistons	57	34	23
Bucks	58	34	24
Hornets	59	29	30
Pacers	59	29	30
Raptors	61	29	32
Hawks	59	22	37
Cavaliers	59	21	38
Bulls	59	16	43

FEDERACIÓ OEST DIVISIÓ MITJA

EQUIP	PJ	PG	PP
Mavericks	59	41	18
Timberwolves	59	40	19
Spurs	59	38	21
Jazz	59	33	26
Rockets	58	21	37
Nuggets	57	17	40
Grizzlies	60	15	45

FEDERACIÓ OEST DIVISIÓ PACÍFIC

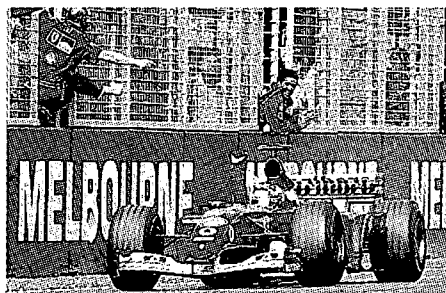
EQUIP	PJ	PG	PP
Kings	59	42	17
Lakers	58	41	17
Blazers	60	36	24
Sonics	60	33	27
Clippers	60	30	30
Suns	59	28	31
Warriors	57	16	41

QUÈ FAN, QUÈ DIUEN RAMON ESTÉBAN

El circ, en bones mans

TVC ha aconseguit els drets dels directes del mundial de fórmula 1 per a Catalunya. Es pot opinar que una televisió pública no pot gastar-se quantitats astronòmiques en uns continguts que, per entendre'ns, no són d'«interès ge-

neral». Tot i acceptar aquest punt de vista, hem d'admetre que si una cadena s'ha guanyat a pols el dret de fer la fórmula 1 és el 33. Aquesta és la sisena temporada consecutiva que en Josep Lluís Merlos i en Francesc Rosés la narren en

directe i sempre ho han fet a un gran nivell, com vam comprovar diumenge, en començar la temporada a Austràlia: durant uns segons van deixar sol el so que agafava el micro d'un cotxe perquè el telespectador gaudís de la música del motor. Detalls així donen categoria a una retransmissió.

LA TRIA

FUTBOL TOTAL 21.00

Liverpool-Newcastle

Partit de la vint-i-novena jornada de la Premier League britànica entre el tercer i el quart classificat. La part alta de la taula està més renyida que mai, amb quatre equips gairebé igualats a punts.

33 20.00

Scavolini-FC Barcelona

El Barça visita la pista de l'equip de Pesaro amb l'obligació de guanyar si no vol quedar allunyat de les primeres posicions del seu grup. Només el primer classificat passarà a jugar la final a quatre de l'Eurolliga.

SPORTMANIA 02.00

Utah Jazz-Lakers

Los Angeles Lakers i les seves estrelles, Kobe Bryant i Shaquille O'Neal, visiten la pista olímpica dels Utah Jazz de Salt Lake City classificats en la segona posició de la divisió pacífic de la conferència oest.

TVE emet la final de la copa entre el Madrid i el Deportivo

EL 9

Barcelona

La Primera de Televisió Espanyola oferirà avui, a partir de tres quarts de nou del vespre, la final de la copa del Rei de futbol entre el Real Madrid i el Deportivo de la Corunya. Els dos equips es van classificar en les semifinals després de vèncer l'Athletic de Bilbao i el Figueres, respectivament.

TVE desplaçarà a l'estadi Santiago Bernabeu, on tindrà lloc l'enfrontament, un ampli dispositiu per cobrir la final i també l'espectacle que tindrà lloc abans del partit. En total hi haurà 110 professionals treballant per a la retransmissió. El desplegament tècnic inclourà dues unitats mòbils, 21 càmeres, 11 vídeos per a repeticions i 2 discs durs. Dues de les càmeres estaran situades a la llotja per entrevistar les personalitats i per cobrir l'acte d'entrega de la copa per part del Rei a l'equip guanyador. El director d'esports de la cadena pública, José Ángel de la Casa, i els exjugadors Michel i Julio Salinas s'encarregaran de narrar

El Barça ha estat l'últim equip a celebrar la copa del Rei al Bernabeu. / EFE

l'enfrontament. Els periodistes Iñaki Cano, Quique Guasch i Juan Barro realitzaran a peu de camp les entrevistes als protagonistes de la nit abans i després de l'enfrontament.

Per la seva banda La 2 de TVE oferirà també en directe des de

tres quarts de vuit a tres quarts de nou del vespre l'actuació dels 16 concursants d'Operación Triunfo, del grup Café Quijano i del duet humorístic Cruz y Raya. Aquesta retransmissió no es podrà veure a Catalunya.

Via digital repassa el futbol europeu a «Historia del futbol»

Barcelona: Via Digital emet avui, a tres quarts de cinc de la tarda, a través del canal Gran Via Mundial, un altre capítol de la sèrie britànica *Historia del futbol*. En aquesta ocasió, el programa analitzarà l'evolució de l'esport reial continent europeu, amb imatges de diverses èpoques i amb testimonis d'hístrics personatges, com ara Pepe Bican i Alberto Pozzo. / EL 9

Els partits del Barça i el Depor en la Champions, en directe a TVE

Barcelona: TVE oferirà en directe la setmana que ve (el dia 12) els partits de lliga de campions del Barça i del Deportivo que s'enfrontaran respectivament al Liverpool i a l'Arsenal. Un dia després retransmetrà en diferit el partit del Madrid contra l'Spartak de Praga i del Manchester United contra el Bayern de Munic. / EL 9

CANAL BARÇA

- 14.00 Camp Nou migdia.
- 14.30 Magazine. Eurolliga
- 15.00 Camp Nou migdia.
- 15.30 Reportatge.
- 16.15 Todo Barça.
- 17.15 Magazine. Eurolliga
- 17.45 Reportatge.
- 18.15 Tiempo de juego. 1a Divisió: Barça-Màlaga
- 20.00 Eurolliga. Scavolini Pesaro-FC Barcelona
- 21.45 Àlbum de oro. Temp. 95-96: Betis-FC Barcelona
- 23.45 Eurolliga. Scavolini Pesaro-FC Barcelona
- 01.30 Reportatge.

EUROSPORT

- 08.30 Motor. Coches sobre gel
- 09.30 Esquí alpi. Copa del món des de Zauchensee
- 10.30 Esquí de fons. Copa del món des d'Estocolm
- 12.00 Esquí alpi. Copa del món des de Zauchensee
- 14.00 Futbol. Kick in action
- 14.30 Futbol. Llegendes de la copa del món: Alemanya
- 15.30 Esquí de fons. Copa del món des d'Estocolm
- 16.30 Esquí alpi. Copa del món des de Zauchensee
- 18.30 Motor. Series
- 19.00 Futbol. Francisco Gento
- 19.45 Futbol. Juan Schiaffino
- 20.30 Vela. Volvo Ocean Race
- 21.30 Golf. Campionat Genuity
- 23.00 EurosportNews.
- 23.15 Esquí alpi. Copa del món des de Zauchensee
- 01.15 Notícies. EurosportNews

SPORTMANIA

- 07.45 Futbol. Lliga italiana: Lecce-Roma
- 09.30 Handbol. ASOBAL: Granollers-Ademar León
- 11.15 Futbol. 1a divisió: Sevilla-Deportivo
- 13.00 Golf. Peugeot Oki Tour
- 15.00 Futbol. Resum Itàlia
- 15.13 Futbol. Resum Argentina
- 15.30 Futbol. Lliga italiana: Parma-Chievo
- 17.15 NBA. Wizards-Bulls
- 20.00 NHL. Blackhawks-Hurricanes
- 22.00 Rugbi mundial.
- 22.30 Bàsquet. ACB: FC Barcelona-Real Madrid
- 00.30 Notícies.
- 01.00 Golf. Circuit USA: resum
- 02.00 NBA. Utah Jazz-Lakers
- 04.45 Futbol. Lliga italiana: Parma-Chievo
- 06.30 Boxa.

TELEDEPORTE

- 10.10 Futbol. Campionat d'Europa sub-17: Espanya-Austria
- 12.00 Esquí alpi. Descens des de Zauchensee
- 13.00 Estudio Estadio.
- 14.30 Esquí alpi. Descens des de Zauchensee
- 15.30 Surf. Resum temporada
- 16.15 Ciclisme. Volta a Múrcia
- 17.45 Handbol. Copa d'Europa: Portland-Metkovic
- 19.15 Hoquei herba. Campionat del món: Argentina-Espanya
- 20.45 Futbol. Copa del Rei: Madrid-Deportivo
- 23.00 Motor. Ral-li Montecarlo júnior
- 23.30 Polideportivo 2002.
- 00.00 Hoquei herba. Campionat del món: Austràlia-Índia
- 01.30 Atletisme. Campionat d'Europa

FUTBOL TOTAL

- 07.00 Derby County-Manchester United. Premier League. Jor. 28
- 09.00 Bolton Wanderers-Blackburn Rovers. Premier league. Jor. 28
- 11.00 90 minutos Europa
- 12.00 Sevilla-Deportivo. 1a Divisió. Jornada 28
- 14.00 Marsella-Auxerre. Lliga francesa. Jornada 28
- 18.00 PSG-Bastia. Lliga francesa. Jornada 28
- 20.00 Magazine UEFA Champions League.
- 21.00 Liverpool-Newcastle. Premier League. Jornada 29
- 23.00 Lens-Rennes. Lliga francesa. Jornada 28
- 01.00 Racing Avallaneda-Rosario Central. Torneig clausura
- 03.00 Gante-Anderlecht. Lliga belga. Jornada 25
- 05.00 Bor. Dortmund-St. Pauli. Bundesliga. Jornada 25

TAROT
Sentimental

No permetis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

DE TOT I RES
SANTI CARRERAS

El primer entrenador

I Ens fixem en les grans organitzacions esportives, en els grans clubs, en les estrelles, en els que arrossegueu aficionats, en els que generen planes i més planes als diaris, minuts d'antena als programes esportius a la ràdio o en retransmissions televisives de gran audiència. Són els que acaparen tot el protagonisme. Són els afortunats. El que han arribat a dalt de tot. Molts altres s'han quedat pel camí. Alguns amb la il·lusió trencada per qualsevol infortuni, altres simplement perquè és llei de vida i no tots hi arriben i alguns perquè han equivocat el camí. Però uns i altres algun dia han començat. I algú els ha iniciat en l'esport. Sigui el que sigui. La figura del primer entrenador, del primer consell, del primer advertiment. Del que t'explica el que has de fer per passar-ho bé fent esport. De la primera bronca. D'aquell que lluny de ser un professional cotitzat és algú que s'estima l'esport. Que vetlla perquè tot funcioni. Que plega de treballar i està a punt per qualsevol gestió a fer. Per entrenar, per anar amunt i avall, per anar on calgui, per dedicar-hi hores. És l'ànima del club. Personatge imprescindible en qualsevol club esportiu, modest, de base. Figura inevitable per teixir un tramut esportiu que arrel i tingui continuïtat. Molts clubs depenen d'aquesta figura, de l'home orquestra en qui tothom s'arreprenja per solucionar tota mena de problemes. Valorats en la mesura que fan aquesta feina desagradada i generalment oblidats en les grans estructures esportives actuals, molt professionalitzades, de despatx i parquet, d'ordina-

PERSONATGE IMPRESCINDIBLE. Hi és a tots els clubs, i per les seves mans poden passar futures figures o mainada que deixarà l'esport, el que sigui, al cap d'uns mesos. A la foto, un conegut exfutbolista entrenant mainada a l'escola del Girona. / NURI FORNS

dors i de telèfons a dojo on segur que se senten incòmodes.

Treballen sabent que si hi ha algun esportista que sobresurt aviat canviarà d'aires. Arribarà algú com ell, però, que treballa amb més mitjans i per un club més poderós i probablement aviat s'entendran. O s'entenen fa quatre dies. Ara, per més jove que sigui l'esportista, ja no només pot ser el pare qui es mogui sinó que pot aparèixer el representant de torn. I aquí sí que els llenguatges són ben diferents. Ja no

s'arriba a un acord per quatre pilotes i un partit amistós. Mantenir els clubs, per més modestos que siguin, costa diners. I com que algú els ha explicat que en algun altre lloc els fan córrer a milers, els milions, arrosen el nas. Ells o elles no són d'aquest món. Continuaran plegant de treballar i anant a entrenar, a la reunió que toqui i dedicant hores i hores per una afició que els milions no espatllen. Són molt savis. Són molt sàvies.

Santi Carreras. Periodista

LA SETMANA

DIMECRES 6

Futbol: Final de copa
Bàsquet: Copa d'Europa fem.
Bàsquet: Korac
Bàsquet: Eurolliga
Ciclisme: Volta a Múrcia
Tennis: Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Hoquei sobre herba: Mundial
Esquí alpi: Copa del món

DIJOUS 7

Bàsquet: Eurolliga
Hoquei sobre patins: Copa
Motor: Copa del món de trial
Ciclisme: Volta a Múrcia
Tennis: Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Hoquei sobre herba: Mundial
Esquí alpi: Copa del món

DIVENDRES 8

Hoquei sobre patins: Copa
Motor: Tour de Còrsega
Ciclisme: Volta a Múrcia
Tennis: Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Waterpolo: Copa de la Reina
Hoquei sobre herba: Mundial

DISSABTE 9

Futbol: Lliga 29a jornada
Bàsquet: Lliga ACB
Bàsquet: Lliga femenina
Handbol: Lliga Asobal
Hoquei sobre patins: Copa
Futbol de sala: Lliga
Motor: Tour de Còrsega
Ciclisme: Volta a Múrcia
Atletisme: Estatal de cros
Tennis: Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Waterpolo: Lliga 15a jornada
Waterpolo: Copa de la Reina
Waterpolo: Copa LEN. Semifinals
Waterpolo: Recopa. Semifinals
Voleibol: Superliga mascos
Hoquei sobre herba: Mundial
Hoquei sobre gel: Lliga. Final
Futbol americà: Copa. Semifinals
Esquí alpi: Copa del món

DIUMENGE 10

Futbol: Lliga 29a jornada
Bàsquet: Lliga ACB
Hoquei sobre patins: Copa
Motor: Campionat mundial de trial indoor
Motor: Mundial Superbikes
Motor: Tour de Còrsega
Motor: Fórmula Cart
Ciclisme: Volta a Múrcia
Ciclisme: París-Niça
Atletisme: Estatal de cros
Tennis: Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Waterpolo: Copa de la Reina
Hoquei sobre herba: Mundial
Hoquei sobre gel: Lliga. Final
Futbol americà: Copa. Semifinals
Esquí alpi: Copa del món
Rugbi: Lliga

DILLUNS 11

Ciclisme: París-Niça
Tennis: Indian Wells (ATP, WTA)

DIMARTS 12

Futbol: Lliga de campions
Ciclisme: París-Niça
Tennis: Indian Wells (ATP, WTA)

FUTBOL 1A DIVISIÓ

EQUIP	PUNTS	PROPERA JORNADA
★ 1 València	50	Espanyol-Athletic
★ 2 Real Madrid	49	Dissabte (17.00, PPV)
★ 3 Deportivo	47	Las Palmas-Alavés
★ 4 Barcelona	46	Dissabte (22.00, PPV)
● 5 Betis	46	Valladolid-Celta
● 6 Athletic	45	Diumenge (17.00, PPV)
7 Ceita	42	Real Madrid-Vila-real
8 Alavés	42	Dissabte (21.00, PPV)
9 Valladolid	39	Betis-Barcelona
10 Sevilla	38	Dissabte (20.30, PPV)
11 Espanyol	38	Màlaga-Saragossa
12 Màlaga	35	Diumenge (17.00, PPV)
13 Osasuna	34	València-Sevilla
14 Vila-real	33	Diumenge (17.00, PPV)
15 Saragossa	32	Deportivo-Rayo
16 Real Sociedad	30	Dissabte (21.30, TV3)
17 Mallorca	30	Mallorca-Osasuna
▼ 18 Las Palmas	30	Diumenge (17.00, PPV)
▼ 19 Rayo	28	Real Sociedad-Tenerife
▼ 20 Tenerife	28	Diumenge (20.00, C+)

BÀSQUET Lliga ACB

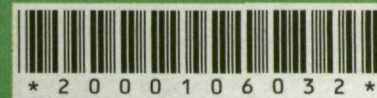
EQUIP	VICTÒRIES	PROPERA JORNADA
1 Barcelona	19	Breogán-CS Fernando
2 Unicaja	18	Dissabte (19.15)
3 Tau	17	Unicaja-Casademont
4 Real Madrid	16	Diumenge (12.30)
5 Pamesa	15	Joventut-Granada
6 Fórum	13	Diumenge (12.30, 33)
7 Joventut	13	Lleida-Estudiantes
8 Estudiantes	12	Dissabte (20.45)
9 Fuenlabrada	12	Real Madrid-Fórum
10 Casademont	11	Diumenge (18.00, Spo.)
11 CS Fernando	10	Gijón-Pamesa
12 Lleida	10	Diumenge (12.30)
13 Breogán	10	Tau-Barcelona
14 Granada	8	Dissabte (19.00, C+)
15 Canàries	8	Canàries-Fuenlabrada
16 Càceres	6	Diumenge (18.00)
17 Cantabria	5	Cantabria-Càceres
18 Gijón	4	Dissabte (18.30)

LA TRAVESSA

1 Espanyol-Athletic
2 Las Palmas-Alavés
3 Valladolid-Celta
4 Real Madrid-Vila-real
5 Betis-Barcelona
6 Màlaga-Saragossa
7 València-Sevilla
8 Deportivo-R. Vallecano
9 Mallorca-Osasuna
10 R. Sociedad-Tenerife
11 Oviedo-Recreativo
12 Nàstic-Sporting
13 Atl. Madrid-Numància
14 Múrcia-Albacete
Ple al 15
15 Elx-Còrdova

LA XARXA

Ral·lis
www.rally-live.com
Hoquei sobre patins
www.fep.es
Futbol
www.livescore.co.uk
Bàsquet
www.euroleague.net
www.acb.com
Tennis
www.atp.com
www.sanexwtatour.com
Atletisme
www.atletisme.com

I JO A MADRID... **MARTÍ PERARNAU**]

Avui és el dia

Ha arribat el gran dia. El dia del Centenario. Madrid està tot guarnit com per a les grans festes. Tothom s'ha pentinat i vestit de diumenge per celebrar l'esdeveniment més important per a Espanya des del descobriment d'Amèrica. (Quina coincidència històrica! Ara que els bisbes volen canonitzar aquella precursora de la neteja ètnica que es feia dir Isabel la Catòlica...).

Ja sento els *telediarios* d'aquesta jornada màgica: «*Ya suenan los claros clarines, ya llega el cortejo...*», mentre carrosses d'aurades tirades per cavalls andalusos passen per Madrid els nois del Realísim. La Cibeles s'ha vestit de blanc i la ciutat ha embogit. El Real compleix 100 anys com 100 sols i no hi ha lloc per

a la tebiesa: avui és el dia del gran esclat, de l'explosió tetranuclear de madridisme.

La llotja del Santiago Bernabeu és *la bodeguia* del PP des que en Florentino hi va arribar. Ja sabeu que en aquesta llotja s'hi fan i es desfan totes les coses importants del país, els negocis més potents, les maquinacions més tèrboles. La llotja del Bernabeu és el «nus de la Trinitat» d'Espanya: Aznar, Florentino i Pedro Jota, cadascú a casa seva i el president a la de tots... A la llotja es diu qui guanyarà calés, qui caurà en desgràcia, qui serà tocat pel dit diví del gran cabdill...

Diuen aquests dies els seus historiadors que el Real Madrid va estar a bones amb el franquisme però també amb la Segona República i amb la democràcia. Bé.

Acceptem-ho. El Real ha estat sempre, doncs, l'equip del règim, sigui aquest el que

sigui. No ho dic jo, sinó els seus propis historiadors. Jo només afegeixo: I si això és així, què són els altres?

Si el Madrid és l'equip d'Espanya, suposo que tots els altres equips no ho poden ser. I això sí que és important, perquè aclareix el que cadascú és i el que pot aspirar a ser. Hi ha tres equips al País Basc; dos a Andalusia; dos a Galícia; dos a Catalunya... però només un és i pot ser l'equip d'Espanya. Per tant, deixem-nos de punyetes i que cadascú representi el que representa i prou d'altres històries.

Com podeu imaginar, la qüestió no és aquesta, sinó aquesta altra: si tot l'anterior és tan evident en el futbol, per què no ho pot ser en la política? No és que jo vulgui ara reclamar una independència utòpica, però sí que reivindico que si jo accepto que ells representen Espanya, a mi em deixin en pau amb el meu pensament, que no pretenguin imposar-me el seu, ni uniformitzar les idees i la ideologia, ni tan sols que m'obliguin a tenir comportaments com els seus.

El que fa mal i grinyola no és que el Real Madrid vulgui celebrar el Centenario com ho fa. El problema no és el Real Madrid, sinó el que representa en aquests moments:

ministres que es riuen de tot i tothom, *gescarteras* sense responsabilitats, mentides i manipulacions, falta d'ètica en les actuacions...

Jo no veig malament que el president Aznar es declari madridista de tota la vida. Em sembla legítim que senti uns colors i ho manifesti. Ara bé, que vagi pel món donant lliçons de demòcrata, ell, que no fa pas massa encara lloava en José Antonio, això sí que no.

Ja pots gaudir dels avantatges de ser un bon conductor

- Fins a un **65%** de bonificació per no sinistralitat
- Recuperació del 100% del valor del vehicle de menys de dos anys d'antiguitat.
- Peritatge en 24 h i lliure elecció de taller.
- Servei gratuït de tramitació de multes.
- Assistència mecànica les 24 h del dia.
- Targeta client amb avantatges especials.

Demana ara pressupost personalitzat de la teva assegurança de cotxe.

902 30 30 30 www.regal.es

 Regal Insurance Club

Liberty Seguros Directos